

Rozhovor: Pavel Kárník, senátor

str. 11

Téma: den s AVE

str. 14

Představujeme: dlaždič Pavel Dvořák

str. 23

Slovo úvodem

Vážení kolínští spoluobčané, nenacházíme se v jednoduché situaci. Čísla jsou výrazně horší než na jaře. Věřím, že se do doby vydání Zpravodaje již pozitivně promítnou restriktivní opatření, která byla přijata. Na rozdíl od jarních měsíců naštestí není nedostatek ochranných pomůcek. Úzce komunikujeme s nemocnicí, zajistili jsme provoz školského zařízení pro děti zdravotníků a příslušníků IZS, aby nemuseli se svými malými dětmi zůstat doma a chod IZS nebyl ohrožen. Těž jsme spustili Linku pomoci pro seniory na telefonním čísle 721 952 438. Pokud potřebujete, využijte prosím služeb, volejte, můžeme vám zajistit nákup potravin, léků, prostě co budete potřebovat. Stejně tak jsme v operativním kontaktu s Krajskou hygienickou stanicí, snažíme se zajistit dobrovolníky na trasování, aby jí pomohli zvládnout nápor. Vzhledem ke všem zmatkům a často ne zcela srozumitelným nařízením vlády je obrovský díl na každém z nás. Buďme prosím ohleduplní a zodpovědní vůči svému okolí, zejména vůči starším a nemocným lidem. Jen tak se nám může podařit tuto nelehkou situaci zvládnout. Věřím, že to společně dokážeme. Život ve městě se však nemůže zastavit. V podzimních měsících započala po mnoha letech výstavba kanalizace v příměstské části Zibohlav. Podařilo se nám získat velkou dotaci téměř 19 milionů korun, abychom se přivaděčem přes Radovesnice napojili na přečerpávací stanici ve Štítarech. Celá výstavba bude trvat do podzimu roku 2021. Z velkých investičních akcí pokračuje dle harmonogramu výstavba nové sportovní haly, která by měla svůj účel začít plnit v červnu příštího roku. Připravujeme rozpočet města pro rok 2021. Máme mnoho připravených projektů oprav ulic, kanalizací, škol a školek. Vše se bude odvíjet od finančních možností, kdy situace bohužel nebude jednoduchá. Již v průběhu letošního roku došlo v důsledku koronavirové situace k obrovskému poklesu příjmů pro obce. V případě Kolína jsme z rozpočtu museli škrtnat zhruba 80 milionů korun. Pro příští rok je velmi těžké predikovat ekonomický vývoj. Ano, finančních prostředků nebude tolik, kolik bychom si představovali, budeme muset jasně stanovit priority a realizovat ty opravdu nutné investice. Ale věřím, že se dostane i na další, budeme se maximálně snažit o posílení rozpočtových zdrojů rozličnými dotačními tituly, což se v posledních letech daří. Přeji vám hodně sil a zdraví.

Váš Michael Kašpar

Výběr z obsahu

5

Osobnost města Kolína pro rok 2020

Kdo letos získal Cenu města Kolína za ocenění mimořádných počinů?

6

Nové hřiště v Seifertově ulici

Fotoreportáž, jak vypadá nově otevřené multifunkční hřiště

11-13

Rozhovor: Pavel Kárník

Senátor má být v regionu vidět

14-17

Téma: den s AVE

Reportáž z běžného dne pracovníků AVE Kolín s.r.o.

20

Anketa: Chodíte do knihovny?

Zeptali jsme se Kolíňáků, jaké služby městské knihovny využívají

23

Představujeme: Pavel Dvořák

Poslední kolínský dlaždič

Foto: Ladislav Renner

I přesto, že nám současná situace přináší samé uzavírání, mějme oči otevřené. Podzim se nám právě ukazuje ve své barevné kráse. Tu můžeme vnímat i na místech, kde bychom ji nehledali. Jako třeba na starém židovském hřbitově na fotografii. Je na nás, kolik energie si z přírody nabere. Budeme ji potřebovat.

Slovo kněze

Na misijní neděli 18. října papež František vyzval nás křesťany k tomu, abychom vyšli ze sebe a využili šanci sloužit, sdílet a přimlouvat se. Dle papeže nás Bůh tak vyvádí z našeho vystrašeného „já“ a skrze darování sebe nás přivádí k novému „já“.

Ano, to můžeme dělat vždy. Darovat sebe druhým. Sdílet s druhými jejich bolest i radost. Většina z nás nevytvoří ten nejlepší model, jak ji zvládat. Všichni tady ale můžeme být pro druhé. Jako křesťané se chceme u Boha také přimlouvat – modlit se za to, aby odpovědní rozhodovali moudře, abychom dobře využili zdroje, které máme, modlíme se za to, aby nikdo nezůstal úplně sám a bez pomoci.

Modlíme se, aby Bůh nedopustil, aby tahle zkouška byla nad naše síly. Prosíme, aby Bůh chránil všechny zdravotníky a ty, kteří nasazují své zdraví pro dobro nás všech.

Co to změní? Když se naše vystrašené „já“ přestane tolik bát, nebude to málo. Proti strachu nepomohou argumenty ani násilí. Jen láska vyhání strach. Láska, která učí milovat ve službě, sdílení, a ano i v motlitbě za druhé.

Potkali jste v posledním týdnu někoho, kdo vás inspiroval, povzbudil nebo i pozitivně šokoval svou ochotou rozdat se pro druhé? Jestli ano, jste šťastný člověk. Jestli jste štěstí neměli, třeba potkáte někoho v tomto týdnu anebo někdo potká vás.

Ján Halama, kolínský farář

Nepřehlédněte!

Opravy chrámu sv. Bartoloměje

Minulý měsíc byl slavnostně otevřen areál kolem kostela sv. Bartoloměje. Rekonstrukce by se ale měl dočkat i samotný kostel. Kolínská farnost totiž rovněž získala významnou dotaci. Její hodnota činí cca 52 milionů korun. Kolínský kostel se tak dočká především zásadní opravy varhan, zpřístupnění krypty, restaurování mobiliáře, kaplí, osvětlení Bílkovy křížové cesty, chórových lavic pro ministranty, zabezpečovacího zařízení aj.

Krajské volby

Krajské volby byly úspěšné pro kolínské politiky. Do zastupitelstva Středočeského kraje usedne Vít Rakušan a Michael Kašpar za STAN a koaliční partner, rovněž Kolíňák, Jiří Snížek, předseda středočeských Pirátů. Ten byl zároveň jmenován radním pro regionální rozvoj a územní plánování. Věříme, že změna na kraji přinese pozitivní změny v krajských investicích směrem do Kolína – do infrastruktury, ale i do kolínského sportu a kultury. Dalším zvoleným je Martin Herman za hnutí ANO, které v našem kraji bude v roli opozice.

Novým senátorem Pavel Kárník

Druhé kolo senátních voleb na Kolínsku přineslo drtivé vítězství a nejvíce preferenčních hlasů v celé ČR kandidátu za STAN Pavlu Kárníkovi, dlouholetému řediteli Městské knihovny Kolín. Na straně 11 s ním přinášíme rozhovor.

Dopravní omezení na Zálabí

Od 19. října bude kvůli rekonstrukci plynovodu omezen průjezd na Zálabí v ulicích Okružní, Horského a Raisova. Rekonstrukce bude probíhat ve třech etapách, kdy se budou průběžně měnit omezení v jednotlivých ulicích. Autobusy městské hromadné dopravy pojedou z Okružní ulice Mnichovickou, Čelakovského a po Ovčárecké zpět do Okružní. Oprava plynovodu má být hotova do 4. prosince tohoto roku.

O posledním zářijovém víkendu oslavili manželé Kuprovi svou diamantovou svatbou 60 let společného soužití. Srdečně gratulujeme a přejeme hodně zdraví, vitality a radosti ze společně trávených chvil.

Dobrovolná dražba bytů

Městský úřad Kolín, Karlovo náměstí 78, Kolín I, vyhlašuje dobrovolnou DRAŽBU na dvě bytové jednotky v Kolíně:

- 3. 11. v 9 hod. na bytovou jednotku č. 684/2, umístěnou v 1. nadzemním podlaží domu č. p. 684 v ulici U Borků, Kolín V, s dispozicí 1+1 sestávající z před síně, pokoje, kuchyně, koupelny a WC s celkovou podlahovou plochou jednotky s příslušenstvím 39,60 m² za vyvolávací cenu 1 400 000 Kč.
- 3. 11. v 10 hod. na bytovou jednotku č. 681/1, umístěnou v 1. nadzemním podlaží domu č. p. 681 v ul. U Borků, Kolín V, s dispozicí 1+1 sestávající z před síně, pokoje, kuchyně, koupelny a WC s celkovou podlahovou plochou jednotky s příslušenstvím 39,60 m² za vyvolávací cenu 1 200 000 Kč.

Místo: zasedací místnost MěÚ Kolín v budově radnice, ul. Karlovo náměstí 78, Kolín I. Dražební vyhláška je vyvěšena na úřední desce MěÚ, na webových stránkách www.mukolin.cz, na Centrální adrese České pošty, s.p. (www.centralniadresa.cz) a na úřední desce Finančního úřadu Kolín.

Dotace na nový městský web

Město Kolín uspělo v získání další dotace, a to na nové webové stránky města. „Týstávající jsou již letité, potřebují upgrade. Nicméně jsme je nechtěli financovat ze svého a tak jsme hledali vhodný dotační titul a podařilo se,“ uvedl starosta Michael Kašpar. Nové webovky by měly mít dva zásadní moduly – občan a turista.

Modul turista, do budoucna pod doménou kolinzije.cz, by měl být jednoznačným přehledným informačním portálem pro Kolínsko z pohledu turistů a návštěvníků města. Součástí dotace je rovněž upgrade aplikace Kolín v mobilu, která by měla být využitelná i pro nevidomé. Přibýt by v ní měl i modul Sousedská výpomoc. Dotace pokryje až 95 % celkových výdajů, které jsou odhadované na částku tři miliony korun. Město by investice měla stát cca 150 000 Kč.

Ondřej Vokál náčelníkem skautů ČR

Volby v těchto dnech probíhaly také u skautů. Organizace Junák – český skaut, z.s., volila ze svých řad členy do ústředních orgánů. Náčelníkem skautů v ČR se nově stal Kolíňák – Ondřej Vokál. Vokín, jak je u skautů přezdíván, ve skautu vyrostl, aby se později sám stal vedoucím. Zasadil se o založení kolínského Skautského institutu a teď míří do nejvyšší sféry skautů. I přesto Ondřej Vokál, profesí právník, říká: „Malý kluk zůstává v každém správném muži.“ Blahopřejeme, Ondro.

Ondřej Vokál – Vokín
náčelník

JAK SE UČÍ ČESKY MALÍ CIZINCI

Kurzy češtiny pro cizince nabízí kolínská pobočka Centra pro integraci cizinců (CIC), o. p. s., už téměř 10 let. Do roku 2018 jsme se soustředili výhradně na dospělé studenty, před dvěma lety ale výrazně vzrostla poptávka po kurzech češtiny pro děti s odlišným mateřským jazykem.

A tak v srpnu 2018 proběhl pilotní týdenní intenzivní kurz, jehož cílem bylo, aby se malí cizinci seznámili se základními českými frázemi i slovní zásobou spojenou se školou a snáze se adaptovali v novém prostředí. Od té doby pořádáme pravidelné kurzy češtiny pro děti v průběhu školního roku i na konci letních prázdnin. Počty zájemců stále rostou, v minulém školním roce jsme otevřeli tři kurzy pro celkem 30 dětí ve věku 5–16 let. Děti se učí podle speciální metodiky výuky češtiny

jako cizího jazyka, která naši mateřštinu předkládá jinak, než jsme zvyklí ze školy my, rodilí mluvčí. Postupuje se, tak jako v každém cizím jazyce, od jednoduchého ke složitějšímu, důraz je kladen na komunikaci, mluvení. Kurzy vedou zkušené lektorky a o tom, že se dětem lekce češtiny líbí, není pochyb. Kromě výuky se s nimi setkáváme i na společných akcích pro rodiny s dětmi, jako jsou výlety nebo poznávání různých míst v Kolíně a okolí.

Letošní jaro bylo jako pro všechny i pro nás novou výzvou. Školy i naše kurzy zůstaly zavřené. Pro děti s odlišným mateřským jazykem byla nucená pauza velmi obtížná. Proto jsme v dubnu přesunuli výuku do on-line prostředí a s dětmi se vídali alespoň přes obrazovky počítačů. Na léto jsme připravili tři

týdenní intenzivní kurzy. Předškoláci si užili týden s českými pohádkami, mladší školáci se učili s hrdiny Čtyřlístku a teenageři poznávali češtinu aktivně v ulicích Kolína. Kurzy pro děti probíhají pravidelně za podpory města Kolína. Více o naší činnosti na www.cicpraha.org.

*Michaela Hörzenbergerová
Centrum pro integraci cizinců, o.p.s.*

ANKETA – SOUČASNÝ POCIT VAŠEHO BEZPEČÍ

Vážení spoluobčané,
naše město se zapojilo do pilotního testování klíčového projektu Ministerstva vnitra ČR v oblasti prevence kriminality, do projektu Mapy budoucnosti II (blíže na <https://www.mvcr.cz/clanek/mapy-budoucnosti-ii.aspx>). Cílem projektu je zlepšení spolupráce mezi obcí (obecní policií) a Policií ČR, zvýšení informovanosti obyvatel o kriminalitě a zvýšení důvěry obyvatel k policejním složkám. Tento projekt by měl našemu městu a jeho občanům

přinést díky přístupu k detailním datům o kriminalitě na území města lepší zacílení policejních hlídek do rizikových oblastí. To by se ve svém důsledku mělo projevit ve snížení kriminality, zvýšení bezpečnosti města a vyšší objasňování trestné činnosti páchané na území města Kolín.

Abychom byli schopni vyhodnotit přínosy tohoto projektu pro naše město, obracíme se na vás s prosbou o pomoc. Cílem je porovnat pocit bezpečí občanů před zahájením projektu

(v jeho úvodu) a poté po ukončení pilotního provozu na podzim 2021. Zapojte se prosím do krátké ankety hodnotící současný pocit vašeho bezpečí. Vaše názory jsou pro nás velmi cenné. Odkaz na anketu naleznete na webových stránkách města, Městské policie Kolín, na stránkách Bezpečného Kolína nebo na facebookovém profilu města. Anketa bude aktivní do konce roku. Věříme, že se ve velké většině zapojíte, neboť prevence kriminality je záležitostí nás všech.

Evropská unie
Evropský sociální fond
Operační program Zaměstnanost

PREVENCE
SE MUSÍ VYPPLATIT

DUŠIČKOVÝ VÍKEND

Začátek listopadu je tradičně spojen se svátkem Památky zesnulých, lidově zvaným Dušičky. Hřbitovy se plní návštěvníky, kteří u zapálené svíčky vzpomínají na své nejbližší. Na kolínských hřbitovech bude o dušičkovém víkendu, tj. v sobotu 31. října a v neděli 1. listopadu, otevřeno od 7 hodin ráno. Hřbitovy budou uzavírány v 17 hodin. Je to z důvodu bezpečnosti, neboť na hřbitově není žádné venkovní osvětlení a je zde také množství vzrostlých stromů, které ještě zhoršují světelné podmínky.

Na centrálním hřbitově v Kolíně se letos setkáte s nově rekonstruovanou páteří komunikací „U Kříže“, která byla ve špatném technickém stavu vlivem prorůstajících kořenů okolních vzrostlých stromů, a také s další částí opravené ohradní zdi v severní části hřbitova.

Na hřbitově jsou rozmístěné odpadové nádoby (popelnice), hnědé na bioodpad a černé na ostatní komunální odpad. Dále zde najdete kontejnery na objemnější odpad – např. věnce nebo velké kytice, květináče apod.

Správa veřejných pohřebišť spravuje čtyři hřbitovy – centrální, evangelický ve Veltrubské ulici a hřbitovy v Sendražicích a Zibohlavech o celkové rozloze areálů devět hektarů. Úklidové služby zajišťuje třemi vlastními zaměstnanci. Kromě sekání trávy a úklidu areálů od spadaneho listí zajišťují také závlivku květinových záhonů a nově vysazených stromů a živých plotů, stříh živých plotů, vystřihávání náletů, úklid nádvorí a odstraňování plevele z dlažby, úklid a péči o čestné hroby, dále pak úklid veřejných WC na centrálním hřbitově a všech prostor obřadní síně, kanceláří a tech-

nického zázemí včetně venkovních ochozů a také údržbu a opravy technických zařízení (např. lavičky, studny apod.). Sekání trávy na velkých plochách a strojní úklid komunikací, stejně tak jako svoz odpadu jsou zajišťovány dodavatelsky od společnosti AVE Kolín.

Přestože je každoročně v tento čas posílána hlídková činnost Městské policie na hřbitovech, prosíme návštěvníky, aby sami byli obezřetní. Vaší chvilkové nepozornosti mohou v těchto dnech využít osoby, které na hřbitově nepřicházejí s dobrými úmysly. Terčem jejich zájmu by se mohly stát například kabelky a tašky, které si lidé odloží při čištění a zdobení hrobu.

*Bc. Jana Foffová, MBA
správa veřejných pohřebišť Kolín*

CENA MĚSTA KOLÍNA PRO KOLÍNSKÉ PATRIOTY

Nejreprezentativnější místnost kolínské radnice, obřadní síň, určená pro ty nejkrásnější a zásadní chvíle v životě kolínských občanů i v životě města, v minulém měsíci přivítala jedny z nejváženějších lidí Kolína a jejich blízké. Řeč je o osobnostech, kterým zastupitelé udělili Cenu města Kolína za rok 2019. Z rukou starosty Michaela Kašpara ji převzali MUDr. JOSEF HAVRÁNEK a VLADIMÍRU SERBUSOVI byla udělena in memoriam.

MUDr. Josef Havránek vyrostl v Kolíně, vystudoval gymnázium, v roce 1976 promoval na Lékařské fakultě. Po vojně nastoupil na gynekologické oddělení nemocnice Kolín, odkud byl převeden pro nadbytek lékařů na anesteziologicko–resuscitační oddělení. Po atestacích byl v roce 1980 jmenován zástupcem primáře a dostal na starost Záchranou službu, která patřila pod ARO Kolín. V roce 1999 se stal jejím ředitelem. Přes důchodový věk stále pracuje jako řadový výjezdový lékař a zůstává vždy klidným a rozvázným „otcem“ celého kolektivu. Se svou ženou má dvě dcery, rád cestuje a tráví volno na chaloupce v Poniklé a věnuje se svým vnoučatům.

Cenu pro loni zesnulého Vladimíra Serbuse převzala jeho manželka Dana Serbusová. Vladimír Serbus byl velký kolínský patriot, amatérský historik, fotograf, sběratel archiválií města, starých fotografií Kolína či trenér kulturistiky. Je autorem knihy Proměny města Kolína, kterou vydal spolek Můj Kolín.

Ondřej Soběslav byl oceněn zvláštní Cenou za záchranu lidského života. Fotbalista SK Sparta Kolín během zápasu, který se odehrával začátkem srpna v Kolíně, zachránil život rozhodčímu, který na lavičce zkolaboval. Ondřej se pohotově ujal provádění srdeční masáže do doby, než si pacienta převzali do péče přivolaní záchranáři. Právě prvotní rychlé a efektivní jednání zachránilo pacientovi život!

O krásnou hudební a lidskou atmosféru během udílení cen se postarali Eliška Tesařová, Petr Konyvka a Tomáš Tesař. Píseň Cesta od Marie Rottové se dotkla všech přítomných v sále.

*Jen nezapomeň, kudy se jde domů...
Poznám tě, i když budeš k nepoznání
Nezapomeň, kudy se jde domů
Když se slunce sklání...*

Cena města Kolína, 16. 9. 2020, foto Hana Morová

A CO DĚTI? MAJÍ SI KDE HRÁT?

U nás v Kolíně ano. Právě jsme dokončili stavbu velkého multifunkčního hřiště pro veřejnost v Seifertově ulici. Lidé si zde budou moci zacvičit na strojích pod širým nebem, proběhnout se po běžeckém oválu a po sportovních výkonech si třeba opéct burty na novém ohništi. Děti se budou moci vyřádit na dřevěném hřišti s pískovištěm pro nejmenší, ve kterém je schované i překvapení – plakety trilobitů. Ty jsou

v zemi přidělané napevno, stačí zase zahrabat, ať hledá někdo další. Starší děti i dospělí mohou vyzkoušet venkovní horolezeckou stěnu nebo si na vnitřním travnatém prostoru zahrát fotbal. Na oploceném multifunkčním hřišti bude možné hrát nohejbal, volejbal, košíkovou, florbal či malou kopanou. Celý areál má rovněž dostatek laviček i míst k sezení podél oválu. Odpadkové koše jsou betonové a měly by vydržet nápor „rebelů“. Jejich vršek je též barevně označen k třídění odpadu.

Kromě hřiště máme nově hotovo i v ulici

Míru, kde jsme dokončili rekonstrukci části ulice mezi ulicemi Benešova a Na Magistrále. Ta se týkala rekonstrukce komunikace, parkovacích míst, chodníků, veřejného osvětlení, instalace městského mobiliáře a sadových úprav.

Současná nouzová situace není snadná pro nikoho z nás. Myslím na vás a věřím, že si dokážeme všichni udržet dobrou náladu a myšlení. Najděte si chvílku, zajděte se projít do přírody, povídejte si doma s rodinou a užívejte si v rámci možností podzimní čas plnými doušky.

Iveta Mikšíková

Pohled z 11. patra sousedního domu. Tartanový ovál měří 250 metrů. Vnitřní plocha se zatravnjuje.

Odpadkové koše, které něco vydrží. Myslíme i na psy.

Dětské hřiště, v písku lze nalézt zakopané překvapení v podobě trilobitů.

Horolezecká stěna

Veřejné ohniště

Multifunkční oplocené hřiště

OMEZENÍ PARKOVÁNÍ NÁKLADNÍCH AUT NA SÍDLIŠTI

Parkování. Téma, které dlouhodobě řeší většina evropských měst, Kolín patří mezi ně. Již několik let hledá tu správnou cestu, jak vyřešit problematiku parkování a uspokojit tak jednu z potřeb velké části obyvatel. Nyní přicházíme s prvním zásadním krokem pro řešení parkování. Týká se rezidentů, je jím stanovení místní úpravy spočívající v zákazu stání nákladních vozidel s celkovou hmotností nad 2,5 t ve vybraných částech města. Jedná se o omezení, které zakazuje stání nákladním vozidlům nad 2,5 t v dané lokalitě od pondělí do pátku v době od 18:00 hod. do 06:00 hod. a o víkendech celodenně. Tato úprava zahrnuje celou oblast sídliště ohraničenou ulicemi Jaselská, Žižkova a U Nemocnice. Cílem tohoto opatření je zvětšení volné parkovací kapacity pro obyvatele (rezidenty) v částech města, kde je parkovacích míst nedostatek, a to především na sídlištích. Dalším výrazným přínosem bude zvýšení bezpečnosti při pohybu vozidel v těchto lokalitách, protože rozměry parkovacích míst na

Toto a takto již opravdu ne. Parkování na sídlišti chceme pro jejich obyvatele, ne pro nákladní auta.

sídlištích nejsou takové, aby umožnily bezpečné parkování rozměrných vozidel, kterými nákladní vozy a dodávky bezesporu jsou. Často se tedy stává, že tato vozidla na úkor bezpečnosti silničního provozu zasahují částečně do vozovky či znesnadňují vyjíždění z řady stojících vozidel tím, že zakrývají řidičům výhled.

Také jsou běžné případy, kdy malé nákladní vozidlo pro své rozměry zabere při stání dvě parkovací místa. Dodržování tohoto opatření bude kontrolováno policií při každodenním výkonu služby. Tato úprava je prvním krokem v rámci celkového řešení parkování ve městě.

Michal Najbrt

I FINANČNÍ PROBLÉMY SE DAJÍ VYŘEŠIT. NABÍZÍME POMOC.

Nedávno jsme vás informovali o zadluženosti obyvatel města Kolína. Nabídlí jsme také možná řešení, a to kontakty na organizace, které vám s dluhy zdarma pomohou. Postupně si jednotlivé organizace představíme.

První z nich je Občanská poradna MELA o.p.s., která je jednou ze služeb nestátní neziskové organizace MELA, o.p.s. Nabízí bezplatné, diskrétní, nestranné a nezávislé poradenství, rozbor vaší situace a hledání možností jejího řešení, emoční podporu a provázení po dobu řešení vaší situace. Zaměřuje se na oblast dluhů a přidružených oblastí, které s dluhy souvisí. A jak práce poradců vypadá v praxi?

Na Občanskou poradnu MELA se obrátil muž v důchodovém věku. Klient je vdovec, onkologický pacient, v současné době zatížen dluhem za nesplacený úvěr a jednou exekucí. Služby občanské poradny vyhledal na doporučení své dcery, která se o nich dozvěděla na základě příspěvku na sociálních sítích poradny. Klient službu kontaktoval nejprve telefonicky na číslo 736 620 819, na základě popisu jeho situace byla sjednána osobní schůzka v poradně na adrese Jeronýmova 883, Kolín.

Nejprve jsme zmapovali situaci klienta. Uvedl, že v současné době má nesplacený úvěr ve výši cca 12 tisíc korun a dále exekuci na dluh z roku 1998, jehož původ nezná. Věřitel u dluhu za úvěr prozatím nepřistoupil k soudnímu vymáhání, ale posílá upomínky a vyhro-

žuje exekucí. Klient se do prodlení se splácením dluhu dostal kvůli zvýšeným výdajům na zdravotní péči a léky. Jediný příjem klienta tvoří starobní důchod, ze kterého není schopen pokrýt dlužnou částku. Obává se, že věřitel dluh postoupí do exekuce a případně mu i zabaví majetek. O exekuci na dluh z roku 1998 se klient dle svých slov dozvěděl nedávno, při obdržení dopisu s výzvou k úhradě.

Poradce z občanské poradny s klientem prošel jeho situaci a informoval ho o dalších možnostech řešení. Pokud není schopen splatit věřiteli dlužnou částku jednorázově, je možné požádat věřitele o splátkový kalendář. Klientovi byla nejprve navržena podpora při vypracování finanční rozvahy jeho příjmů a výdajů, na základě které by mohlo být určeno, kolik je schopen měsíčně splácet. Následně bylo klientovi doporučeno s věřitelem komunikovat, zcela upřímně mu popsat svoji situaci a navrhnout výši splátek s ohledem na zpracovanou finanční rozvalu. U exekuce na dluh z roku 1998 je na místě kontaktovat exekutorský úřad uvedený v dopisu a vyžádat si podklady k dané exekuci, případně požádat o nahlédnutí do exekučního spisu. Po získání potřebných informací bude

možné konzultovat další postup.

Na základě informací z konzultace klient kontaktoval věřitele s žádostí o splátkový kalendář a domluvil se s ním na výši splátek u dluhu za úvěr, které bude schopen splácet. K exekuci na dluh z roku 1998 byly klientovi na žádost poskytnuty informace exekutorem. Exekutor uvedl, že dluh vznikl nedoplatkem na energiích v místě bývalého bydliště klienta. Dluh nebyl dosud žádným způsobem vymáhán a klient o něm neměl povědomí. Vzhledem k sankčním poplatkům, úrokům a nákladům exekutora dosahovala částka původně poměrně nízkého dluhu v současné době vysokých cifer, na něž klient se svým příjmem v žádném případě nedosahoval. Vzhledem k datu vzniku dluhu a jeho následnému nevymáhání věřitelem byl poradcem z občanské poradny navržen postup, ve kterém by klient mohl namítnout promlčení dluhu. Situace je v současné době v řešení.

Pokud se i vy potýkáte s dluhy nebo exekucemi a rádi byste svou situaci aktivně řešili, kontaktujte jednu z uvedených poraden. Jsme tu pro vás!

Michal Najbrt

Strach a osamocení v zármutku - nemusíte být sami

Domácí hospic Srdcem v Kolíně připravuje po pozastavení specializované zdravotní péče kroky k jejímu opětovnému poskytování lidem nevyčerpitelně nemocným a v posledních fázích života. Pokud nám dovolí vládní nařízení spojená s covid-19 a epidemiologické podmínky, rádi bychom ještě v letošním roce chtěli poskytnout v Kolíně a v dojezdové vzdálenosti do 30 km komplexní služby v režimu 24 hodin a 7 dní v týdnu.

Hledáme nové kolegy

Hledáme proto spolupráci s lékařkou či lékařem se zájmem o paliativní medicínu, do týmu také hledáme samostatnou všeobecnou sestru, které dává smysl, aby lidé žili důstojně doma, i když jsou těžce nemocní, která se nebojí cestování autem a odpovědnosti a má

ráda osobní svobodu v práci, která se s námi po těžké práci zasměje a bude vědět, že její práce má smysl a hlubší přesah. Dle dohody nabízíme hlavní pracovní poměr nebo částečný úvazek, DPP, DPČ. Zavolejte nám nebo napište a zjistíme, jestli jsme naladěni na stejnou vlnu.

Domácí hospic Srdcem je zařazen do krajské sítě poskytovatelů sociálních služeb, nabízíme proto využití bezplatných služeb hospicové poradny – odborné sociální poradenství a poradenství pro pozůstalé. Nabízíme proto všem občanům pomoc a veškeré informace k příspěvku na péči, dlouhodobému ošetřovnému, pozůstalostním dávkám a úředním záležitostem v souvislosti s úmrtím blízkého člověka, dále poradenství v oblasti kompenzačních pomůcek a edukace k jejich používání. Nedílnou součástí je i psychická

pomoc a podpora v době úmrtí blízkého, např. vyřízení osobních dokladů, oblečení pro zemřelého, parte a rozloučení.

Hospicová poradna je pro vás dispozici ambulantně v pondělí 9–12, v úterý 16–17 na kontaktním místě v budově polikliniky, 1. patro, Smetanova 764, Kolín. Ostatní dny po telefonické dohodě. Poradenství je poskytováno i terénně, v domácím prostředí, v úterý 17–18, v ostatní dny po telefonické dohodě. Hospicová poradna je určena pro občany kolínského regionu a je zdarma. Telefonický kontakt: 775 031 332, e-mail: info@hospic-kolin.cz, webové stránky: www.hospic-kolin.cz.

*Ing. Dagmar Ruferová
ředitelka Domácího hospice Srdcem na Kolínsku*

Česká muzika, ta vždy pěkně hrála

Navzdory opatřením kolem pandemie hrála Městská hudba Františka Kmocha pěkně 17. září ve Valdštejnské zahradě u Senátu Parlamentu ČR. Počet návštěvníků byl sice omezený, ale ti, kteří přišli a přijeli, byli z programu koncertu nadšení. Umělecký vedoucí Miloslav Bulín zařadil skladby napříč hudebními žánry – od pochodů, přes polky, valčík, kvapík, muzikálové melodie, taneční hudbu až po klasiku. A orchestr, v němž dnes polovinu už tvoří mladí hudebníci, hrál opravdu excelentně. Stejně se „vyšvihli“ i zpěváci Johanka

Jeřábková a Václav Libich, příjemným zpeřením byly mažoretky z kolínského Srdíčka. Nikdo z přítomných neztratil po celou dobu konání koncertu úsměv. Valdštejnskou zahradou se nesl sborový zpěv publika a krásná hudba. Zázitek, na který se nezapomíná!

Příznivcům dechové hudby aktuálně připomínáme, že jsou do odvolání zrušena nedělní taneční odpoledne na Zámecké, které organizuje Klub přátel Františka Kmocha.

Hana Zrůstová, foto David Sedlecký

Vlasta Holoubková, kolínská stoletá dáma

Pro kolínský domov Clementas to byl mejdan století! I když kvůli nouzovému stavu nebyla oslava stých narozenin zdejší klientky Vlasty Holoubkové taková, jak byla v plánu...

Harmonika, tanec, zpěv, nic takového současnost nepovoluje. Přesto si všichni z kolínského domova, kde se o paní Vlastu nyní starají, oslavu nadmíru užili.

„Všichni jsou na mě moc hodní. Děkuji za dort a dárky. Je mi tu s vámi moc dobře!“ uvedla v reakci na mnohá blahopřání oslavenkyně. „Akci jsme dlouho zvažovali. Vnímám, že není doba pro oslavy, ale odložíte takové narozeniny?!“ vysvětluje generální ředitelka Domovů Clementas Renata Prokešová s tím, že by ostatním klientům zrušení oslavy nevysvětlila. „Zrušení oslavy by jejich psychiku výrazně ovlivnilo negativním směrem, myslím, že by nám to neodpustili.“ Oslavy se zúčastnilo deset klientů, se kterými se v domově oslavenkyně pravidelně setkává, popřát přišli dva synové s manželkami. Doma musela zůstat čtyři vnoučata, sedm pravnoučat a jedno pravnoučče. Vlasta Holoubková jednou z nej-

pozitivněji smýšlejících zdejších klientek. Dívá se na život s nadhledem a s humorem. Je velká milovnice dobrého jídla, ale nejráději by jedla sladké. Velkou hnací silou a smyslem života je její rodina, která ji pravidelně navštěvuje, telefonuje a zajišťuje vždy, co jejich maminka potřebuje. vypráví Lucie Brožková. V kolínském domově Clementas je známá tím, že vždy musí sedět v čele stolu. První je vždy i v případě, když do domova přijde pedikérka. Nikdo jí to nevyčítá. Naopak! Nejen vzhledem ke svému věku je naše hvězda!

Vlasta Holoubková se narodila před sto lety v Čáslavi, její otec pracoval na pile a matka se živila jako prادلena. Jako dívka ráda cvičila v Sokole. Vyučila se dámskou krejčovou a do 72 let pracovala v kolínské firmě Koramo. Vdávala se v roce 1942 a se svým manželem prožila šťastné manželství, které trvalo 52 let.

Renata Prokešová, Clementas, a.s.

Úhel pohledu na kauzu před volbami

Mnohé rodiny se, někdy i ze dne na den, ocitnou v situaci, kdy se potřebují postarat o svého blízkého. Někteří berou zátěž na svá bedra a někteří využijí služeb sociální péče.

Sociální služby v této chvíli nabízí pomoc s péčí, výběrem kompenzačních pomůcek, s možností odvozu k lékaři apod. Stejně to probíhalo i v případě dědečka vnučky Veroniky. Sepsala se smlouva a péče začala probíhat. Po několika měsících se služba rozšířila, neboť to vyžadoval zdravotní stav dědečka a s poskytovanou péčí byla spokojená celá rodina i on sám.

Nastal čas před volbami. Z nevinného dárku, který nikoho k ničemu nezavazoval, jenž obdržel dědeček, se rozpoutala doslova lavina nevole nejenom na Facebooku (Fb), kam vnučka Veronika celou událost uveřejnila včetně médií... a tady to celé začalo a já bych Vám ráda ukázala můj úhel pohledu.

Byla jsem nařčena z nekalých praktik, z hygienismu. A aby toho nebylo málo, tak se to celé nafouklo a psalo se o tom i v novinách.

Pro mě nejsmutnější na tom všem bylo to, že ti, co to všechno komentovali a nejenom na Fb, brali seniory jako nesvéprávné občany, za

kteří musí rozhodovat jiní.

Všechno je to o lidech a jejich úhlu pohledu na celou věc

Péči o seniory se věnuji více jak 16 let a nikdy bych neudělala něco, co by je poškodilo, ublížilo jim nebo je nějak ponížilo.

Naši klienti jsou svéprávní a rozhodují se sami ve svých záležitostech. Ve více jak 90 % našich klientů (Spirály pomoci) jsou lidé nepohybliví a upoutání na lůžku (jako dědeček Veroniky Dočkalové). Pokud by chtěli tito seniory volit, tak by si museli zažádat o donesení volební urny do svého domova. Vzhledem k volební účasti a covidové pandemii bych řekla, že byla urna donesena asi k málo lidem.

Hygienismus u seniorů z dostupných zdrojů probíhá z velké části z řad rodin, příbuzných a známých a věřte, že je to nemorální, neetické a smutné. Zažila jsem těchto situací několik a vždy jsem se to snažila řešit.

Někdy úspěšně, někdy neúspěšně. V těchto případech se pohybujete na velice tenkém ledu a mnohdy je Vám řečeno, že s tím seniory nechtějí nic dělat..... Kdo se pohybuje v sociální oblasti, tak přesně ví, o čem mluvím.

Senior, který je sám ve svém bytě a čeká, až někdo za ním přijde, až mu pomůže, až si najde

chvilku a promluví si s ním, anebo dostane dárek a je jedno, jestli ten dárek poslalo město, pan Karen nebo jiná instituce anebo přinese sám příslušník rodiny. Ze všeho má radost a dobrý pocit, že ještě patří do této společnosti a není z něj dělán nesvéprávný člověk. Hlavně ho ani nenapadne, že je dárek spojen s nějakými nekalými praktikami a hygienismem před volbami, jak to bylo označováno. To napadá ty, kteří to tam chtějí vidět.

Pokud někdo máte doma nemohoucího seniora, který je sám ve své domácnosti, vzpomenete si, kdy jste mu jen tak přinesli nějaký dárek, aniž by měl narozeniny nebo svátek a udělali mu tím radost? Viděli jste jejich reakci, jak je to potěšilo, jak se jim rozzářily oči a jak pookřáli?

Kdo mě zná, tak ví, že jsem čestný člověk, kdo mě nezná, tak může snadno podlehnout vykonstruovanému nařčení, kterých bylo mnoho. Protože žijeme ve svobodné zemi, tak si každý udělejte vlastní názor sám, svobodně, bez zaujetí a podle nejlepšího svědomí a vědomí. Děkuji všem, kteří dočetli až sem a umožnili mi tím napsat pár slov na svoji obhajobu po velké mediální masáži.

S přáním všeho dobrého

Mgr. Jana Kuncířová

Z dopisů čtenářů

Svatební kytice od Bláni

Vážená redakce, posílám Vám postřehy z neděle 4. října, kdy v kolínském kině proběhla květinová show s podtitulem „Ježíš holka, ty se vdáváš“. Tu uspořádala majitelka květinového obchůdku Květina u Bláni Blanka Vallová. Divákům nejdříve popsala historii svateb a jak se postupně měnily svatební šaty a s tím i květinová výzdoba. Poté seznámila přítomné, jakou si mají nevěsty a jejich maminky vybírat květinovou výzdobu. Jakou roli přitom hraje barva šatů a střih, jaké prostředí obřadu apod. Poté již následovala část praktická – promenáda ve svatebních šatech. K tomu protagonisté show, Blanka Vallová a mistr České republiky ve floristice Petr Kopáč, vázali čerstvé květiny, které ladily s barvou a střihem šatů.

Po ukončení programu proběhla dražba čerstvě uvázaných květin a také dortů. O vše byl velký zájem a výtěžek ve výši 16 900 Kč byl věnován na charitu. Peněžní obnos na místě převzala ředitelka neziskové organizace RESPONDEO Mgr. Alena Libalová. Spokojenost diváků vyjádřila ve svém hodnocení krátce a výstižně Alžběta Tichá: „Byla to nádhera.“ Pro velký úspěch a na přání účastníků se podobná akce opět uskuteční během příštího

roku. Samozřejmě i s účastí mistra floristy Petra Kopáče.

Václav Uhlíř,
foto: Zdeněk Hejduk

Štítarské trhy

Dobrý den, panereditore. Článek ve Zpravodaji o tržnici ve Štítarech nemá z pohledu

historického přehledu chybu, mladším a nezavěšeným dává ucelený přehled. Pořádané trhy nemají z pohledu návštěvnosti v Kolíně u pravidelných akcí konkurenci. Ani hokej Kolína s Kladnem asi nepřiláká tolik lidí na jedno utkání (a to se na Jágra všichni těšíme). Bylo by určitě prospěšné se k tématu ještě někdy vrátit a „popíchnout“ trochu město, aby tuto akci více zařadilo do svého hledáčku. Parkování – soukromý pozemek k tomuto účelu využívaný a zpoplatněný navazuje na pozemek města (2328/12), které jistě inkasuje za pronájem. Ostatní přilehlé pozemky včetně zelených ploch by si zasloužily trvalý dohled Městské policie. Regulace dopravy agenturou, o které píšete, není pravidelná a je nedostatečná. Po velkých akcích bývá dobrým zvykem, že pořadatel zabezpečí úklid po neukázných návštěvnicích nejen v areálu trhů, ale i v přílehlých prostorách. Pokud by vaše zpravodajství v budoucnu vyprovokovalo zájem města o nedělní rána ve Štítarech a například nastartovalo jednání města s pořadatelem, bylo by to velkým přínosem.

Přeji hezký den a budu potěšen, pokud některé postřehy nezapadnou.

Josef Douša

KOLÍNSKÉ BENÁTKY

Milí Koliňáci, rád bych se dnes krátce věnoval potenciálu řeky Labe. Město a řeka. Kolín a Labe. Důležité téma, které má budoucnost. Mám řeky a vodní světy rád. V naší krajině nemáme moře ani velká jezera, a tak se musíme spokojit s množstvím řek, říček, potoků a rybníků a několika vodními nádržemi, které nám ona velká jezera nahrazují.

Pro města, jejich vznik a další vývoj byla řeka vždy důležitým elementem. Nejen přírodním, ale také obchodním. Vždy byla a dodnes je dopravní tepnou, která spojovala mnohá sídla a někdy i země. Díky řekám se v dobách, kdy neexistovala jiná kvalitní propojení, šířily myšlenky, produkty a suroviny, které pak měly vliv na obchodní a společenské směřování komunit.

Dnes už žijeme v době, kdy množství jiných dopravních propojení umožňuje využívat řeky a vodní cesty i jiným způsobem. Především jde o oblasti vhodné k rekreaci, vodním sportům a obyčejnému vnímání jejich krásy při výletech a procházkách. Za tím účelem se různá města začala zajímat o okolí svých řek, začala jejich bezprostřední okolí revitalizovat právě pro

účely rekreační a díky tomuto úsilí vznikají různá nová nábřeží, pobytová mola, přivozy, půjčovny lodiček apod. Můžeme vyjmenovat např. nábřeží Maxipsa Fíka v Kadani, společenské využívání náplavky v Praze, městské schody v Pardubicích, molo na rybníku v Běchovicích nebo obnovu nábřeží řeky Loučné v Litomyšli. Příkladů by se našlo mnoho.

Rádi bychom otevřeli téma řeky i v Kolíně. Labe je řeka zajímavá. Dá se po ní plout daleko a poznávat její okolí. Nebo se kolem ní jen tak procházet a vnímat specifickou vůni řeky, občasný vánek a život ryb nebo vodních ptáků.

Rozvoj rekreační plavby způsobil potřebu nových možností zastavení a vyvážení plavidel. Jsme tedy rádi, že Ředitelství vodních cest nechalo zpracovat několik projektů nových přístavišť malých plavidel na Labi, např. pro Čelákovice, Nymburk a také rekreační přístav Kolín. Na straně za zimním stadionem, vedle lávky z Kmochova ostrova, vznikne tedy molo pro vyvážení malých lodí. Za to jsme rádi. Na této straně řeky existuje i projekt, záměr vybudování kavárny, která by aktivity kolem řeky významně oživila.

Domlouváme si schůzky na Povodí Labe, abychom započali dialog o společném vnímání možností a potenciálu řeky Labe v Kolíně.

Na straně historického jádra by dle mého soudu měla vzniknout nábřeží „promenáda“ s městskými schody do vody, s plovoucím pobytovým molem... Železnice rozhodně nevadí. V Praze nad náplavkou také projíždějí po mostě vlaky. Pokračování podél Labe směrem ke Kmochovu ostrovu, pod zámek, Rybářskou ulicí, novým parčíkem u řeky za zastávkou, pak ručkovacím „samopřívazem“ přímo na špičce ostrova kde je tzv. „rozhledna“.

Samotný Kmočův ostrov je téma, které si zaslouží pozornost a záměry, protože jeho současný stav rozhodně neodpovídá jeho celoměstskému významu. To místo bývalo krásnější a živější a mělo by znovu být. Dalším místem, které by si zasloužilo spojení se řekou, je parčík u medvěďů. Měl by pokračovat až k řece a být zakončen místem výhledu. Je od tamtuhedzky pohled zpátky na město.

Řeka Labe je pro město Kolín zásadní a zaslouží si využití. Samozřejmě nemáme na vše peníze hned. Nacházíme v období vizi a pomalé realizace. Víze musejí vznikat, aby bylo v dobách lepších co realizovat. Vyhláší tedy téma LABE!

*David Mateáško
architekt města Kolína*

Kolín a řeka Labe patří k sobě. Řeky nám nabízejí neopakovatelné panoramatické pohledy. Řeky jsou pro města darem.

SENÁTOR MÁ BÝT V REGIONU VIDĚT

Na mapě připomíná senátní obvod č. 42 letícího netopýra. Do jeho roztřepených hranic patří okres Kolín, ale i Poděbradsko a odlehlý kraj okolo Čelákovic. Na postu senátorů se ovšem od roku 1996 vystřídali už čtyři kolínští zástupci: Vladislav Malát, Jan Rakušan, Pavel Lebeda a Emilie Třísková. Tento měsíc byl zvolen další – Pavel Kárník (60), ředitel Městské knihovny Kolín. Rozhovor jsme vedli v jeho kanceláři, kde v rohu na věšáku visí mušketýrský kostým a z police na návštěvníky hledí dvě zdánlivě opravdové lidské lebky.

Ředitelem kolínské knihovny jste již třináctý rok. Mnozí by řekli, že vzhledem k tomu je nejvyšší čas skončit. Jak to vidíte vy?

Ani já jsem nečekal, že mě to bude bavit tak dlouho. Do práce se těším kvůli její různorodosti. Nejsme totiž obyčejnou knihovnou, ale patří pod nás infocentrum, pořádáme výstavy, přednášky, besedy, programy v synagoze, staráme se o Univerzitu třetího věku. Jsme jediná knihovna v republice, která má svůj vlastní vinohrad. Na otázku, zda jako senátor s ředitelováním skončím, se mi proto odpovídá velmi těžko.

A skončíte?

Nechce se mi. Po knihovně se mi bude opravdu stýskat. Minimálně do konce roku v knihovně zůstanu, mám ještě rozdělané některé projekty. První jednání v senátu bude stejně až 11. listopadu a jako senátor se musím nějak zaběhnout a zorientovat. Víím však, že nejde sedět na dvou

židlích a práci senátora se pak budu věnovat na sto procent.

Jak se na vaše zvolení dívá manželka?

Je z toho smutná. Jeden čas to vypadalo, že už jsem si dal s politikou pokoj a budu se chovat jako ideální dědeček. A teď tohle...

Do čeho rád investujete svůj čas?

Kromě rodiny a práce je to hlavně rybaření. Kvůli volbám jsem teď u vody tři měsíce nebyl, ale jinak vysedávám na Legráku a na Ovčačce, prostě na těch zálabských slepých ramenech, kde chytali i můj brácha, táta a děda...

Vy jste se narodil u Práchevny. Kam vedly vaše první klukovské výpravy?

Cítím se být Zálabákem, i když jsme se od Práchevny přestěhovali na sídliště, do Družstevní ulice, již v mých třech letech. A tu partu z Družstevní potkávám stále a jsme přáteli i v pokro-

čilém věku. Babička s dědou ale žili v malém domku u lesa na Vinicích. Prázdniny u nich, mezi zvířaty, patřily mezi ty nejkrásnější a rád na Vinice vzpomínám.

Sportoval jste v mládí?

Jako kluk jsem hrál rád házenou, dokonce jsem byl pět let kapitánem házenkářského oddílu Tatra Kolín.

Čemu se ve volném čase – kromě rybaření – věnujete dnes?

Když to jde, tak si plním sny a cestuju. Projel jsem Chile, Argentinu, navštívil New York a další místa v USA, vloni jsem obdivoval buddhistické památky v Thajsku. Z nedávných cest po Evropě vzpomínám na Neapol a Pompeje, ale i na Ukrajinu – tamní památky UNESCO jsou fascinující. Každé dva roky se také snažím jezdit rybařit do Norska. Dokud to půjde, budu dál cestovat a poznávat svět. Měl

Ve vinohradu. S projektem „Vinohrad souznění“ žádal Pavel Kárník v roce 2012 za knihovnu o grant od společnosti TPCA. Vyšlo to. Díky dotaci se podařilo na parkáně nad synagogou založit malý vinohrad. Ten vybudovaly a také se o něj starají Vinné sklepy Kutná Hora. Pěstovanou odrůdou je rulandské modré.

Svůj mušketýrský kostým pravidelně obléká na pasování dětí na prvňáčky. Akci každoročně pořádá knihovna na Kmochův Kolína u Práchevny.

jsem letenky i do Litvy a také na fotbalové mistrovství do Londýna, ale kvůli pandemii z toho sešlo.

Prý jste byl až v Patagonii. Jak vypadají tamní knihovny?

To nevím, ale i tam jsem si zkusil zarybařit. Kromě několika pstruhů jsem si zabojoval s velkým lososem, který více než půlhodinový boj nakonec vyhrál.

Co pro vás znamenají knihy?

Letos slavím jubileum – pětáctýřet let života

s knihou. Od dětství jsem hodně četl, ale opravdově to začalo v patnácti, kdy jsem se začal učit knihkupcem. Pak jsem pracoval v knihkupectvích v Pražské ulici a na Karlově náměstí. Býval jsem zaměstnanec, vedoucí prodejny, pak živnostník, dnes řediteluju. Takhle jsem však svoji kariéru neplánoval. Předpokládal jsem, že jako knihkupec vydržím do důchodu.

Co se změnilo?

Měl jsem těžký úraz a spoustu času na přemýšlení, během kterého to doznělo. K výběrovému řízení na ředitele jsem se belhal o berlích, ale

hodně jsem si věřil. Nelituju, že jsem jako knihkupec skončil. Převládala by mě doba, v níž ti malí nemohou přežít.

Jako správný patriot prý sbíráte vše, co má s Kolínem souvislost. Co je ve vaší sbírce největší ozdobou?

Knihy a další tisky shromažďuju už víc jak čtyřicet let. Nakupuju v antikvariátech, něco dostávám od známých. Domů se mi všechno ani nevejde, část věcí čeká v garáži na rozřídění. Jednou tuhle sbírku odkáží knihovně. Podobně jsem na tom s obrazy kolínských autorů. Mám jich plný dům, některé bohužel zastrčené za skříní, protože jinde není místo. Posledním přírůstkem sbírky je litografie od Rudolfa Kremličky. Koupil jsem ji v Praze na aukci. Kvůli pandemii byla slabá účast dražitelů, takže mi přálo štěstí. Co je ozdobou mé sbírky? Těžko jmenovat. Ke každému obrázku se poji nějaká vzpomínka, takže mám rád všechny.

Sbíráte i další věci?

Priznávám. Sbíráám vše, co souvisí se židovským světem. Ze začátku jsem proto rád docházel na Židovskou obec v Praze na školení. Kromě knih sbíráám i další artefakty jako svícny, poháry, jady, mezuzy, prsteny... Když jsem jako ředitel knihovny poprvé vešel do kolínské synagogy, nebylo tam nic, co by mělo přímou souvislost s židovskou kulturou, možná dvě staré lavice s typickými opěradly. Získali jsme dotaci na výstavu o historii kolínských židů a pak to pokračovalo. Díky Luboši

Knihy Pavla Kárnika provázejí skoro celý život. Osobní i profesní.

Dobrovskému dodnes získáváme dokonce i zápůjčky z Židovského muzea v Praze. V domě před synagogou jsem nechal zřídít stylizovanou pracovnu rabína Federa, kde se nacházejí židovské náboženské předměty. Část věcí zde je z mých sbírek.

Město Kolín nedávno koupilo dva bývalé židovské domy v ulici Na Hradbách. Máte z toho radost?

Mám. Od doby, kdy jsem zjistil, jaké poklady domy skrývají, jsem se všechna vedení města snažil přesvědčit k jejich koupi a letos se konečně záměr podařil. Zejména rabínský dům s třemi unikátními lázněmi mikve je v rámci židovského dědictví nesmírně cenný. Vždyť nejdůležitější kulturní památkou Kolína je po Bartolomějském návrší právě židovské ghetto se synagogou a hřbitovy a teď k nim přibyla rarita v podobě rabínova domu a těchto tří rituálních van. Málokdo si uvědomuje, jak je židovský turismus významný. V Praze je nejnavštěvovanější turistickou atrakcí právě Židovské muzeum.

Jak jste se dostal k politice a členství v TOP 09?

Začalo to možná tím, že jsem se každý den potkával a mluvil s lidmi na náměstí, kde bylo naše knihkupectví. V té době jsem se trochu nudil. Když se v Kolíně usídlila vysoká škola politologie, stal jsem se studentem hned úvodního ročníku a postupně mě to zajímalo čím dál víc. Do TOP 09 jsem vstoupil kvůli Karlu Schwarzenbergovi, dalším mým koníčkem je totiž studium šlechtických rodů, historie hradů a zámků.

Jiná strana vás po listopadu nepřitahovala?

Za celá léta jsem byl jen v TOP 09, od roku 2018 zůstávám nestraníkem. Před šesti lety jsem byl společným senátorským kandidátem TOP 09 a STAN, letos jsem kandidoval za STAN jako nezávislý. S „topkou“ jsem se ale nerozešel ve zlém, s řadou politiků se znám a v Senátu mám přátele.

Pavel Kárník (60 let)

- knihovník, knihkupec, kolínský patriot,
- v letech 1975 - 2007 kolínský knihkupec,
- od roku 2008 ředitel kolínské knihovny,
- dlouholetý předseda komise pro místopis, cestovní ruch a propagaci města, člen kulturní komise,
- zakladatel Univerzity volného času Kolín, propagátor Kolína, židovských památek zvláště,
- ženatý, s manželkou Hanou mají dvě dcery a dvě vnoučata,
- rodák od Práchevny.

To, že péče o židovské dědictví kvete a stále se rozvíjí, je v Kolíně zásluhou hrstky lidí. Pavel Kárník je jedním z hlavních hybatelů. Především díky němu je synagoga a její okolí noblesním prostorem s unikátním geniem loci. Pořádají se zde mimojiné i výstavy či hudební večery.

Kde bude vaše kolínská senátorská kancelář?

Můj hlavní stan bude v Kolíně. Několik lidí už mi nabídlo kancelář k pronájmu, ale o konkrétním místě ještě není rozhodnuto. Chci ovšem, aby svého senátora znali lidé z celého obvodu, takže na vzdálenějších místech, jako třeba v Čelákovících, obnovím pravidelné senátorské dny.

Je mezi vašimi předchůdci někdo, koho byste mohl uvést jako svůj vzor?

Senátor by měl by být vidět a slyšet. A pracovat i pro region. Takový býval místopředseda senátu MUDr. Jan Rakušan. Jako jeden z prvních mi gratuloval ke zvolení a mám štěstí, že je to i můj ošetřující lékař. Také já chci být jako senátor vidět a chci lidem z našeho regionu pomáhat otevírat ty správné dveře.

Kam povede vaše první senátorská cesta?

Tu už mám za sebou. Druhý den po zvolení jsem navštívil Krychnov. Tahle obec má 99 obyvatel, nevolněného starostu a úřední den v neděli. V prvním kole voleb zde naskočily výsledky jako první a dostal jsem přes třicet procent hlasů, což bylo opravdu hodně. Dal jsem slib sám sobě, že po případném zvolení musím do Krychnova. Vezl jsem tedy kyticí pro místostarostku a láhev pro starostu. Krychnov je malá kouzelná vesnička s malým rozpočtem a trápí ji některé problémy. Doufám, že moje senátorská přímluva něco zmůže.

*Vladimír Sládek
foto: Hana Morová*

DEN S AVE

Není dne, aby kolegové z oddělení správy městského majetku neřešili nějakou stížnost na stav pořádku v ulicích. I ve facebookové skupině Můj Kolín se často objevují příspěvky a fotografie nepořádku kolem popelnic, odhozených věcí apod. Většinou se veškerá kritika na nepořádek ve městě svede na AVE či město. Rozhodla jsem se proto strávit pár hodin mezi pracovníky technických služeb a vidět na vlastní oči, jak se v Kolíně uklízí.

Společnost AVE nemá v Kolíně dobrou pověst od samého začátku, kdy radnice, tehdy pod taktovkou ODS, privatizovala Technické služby města. Společnost AVE CZ obchodní podíl v Technických službách koupila v roce 2007 s již tehdy uzavřenou smlouvou na veškeré služby, která se pro svůj obsah stala terčem velké kritiky. Firmě zaručuje příjem až do roku 2032 a město ji přitom nemůže jen tak vypovědět. Společnost AVE za odkup zaplatila celkově téměř čtvrt miliardy korun.

Skutečnost, že město nemůže bezmála čtvrt století poptat a objednat levnější, případně kvalitnější úklidové služby jinde, je krajně neobvyklá. A stigma podezření z korupce, která firmě zajistila velké příjmy za málo práce, přetrvává dodnes. Možná i to je jeden z důvodů, proč mé přání podívat se na tu

práci zblízka jednatelku AVE Kolín s.r.o. Věru Suchomelovou potěšilo. Jejich zaměstnanci si to prý zaslouží. Na schůzce s vedoucím provozu Karlem Kozderou mě potom seznamují s hlavními činnostmi společnosti rozdělenými do několika samostatných středisek a já vyrazím do ulic.

Stěrače stírají, světla svítí

Parta ze střediska veřejného osvětlení má na starost údržbu a opravy veřejného osvětlení, semaforů, také třeba cyklověže nebo nasvětlení historických památek. Na tuto práci jsou momentálně k dispozici čtyři elektrikáři a dva vozy s plošinou.

Chlapi v nákladním voze s plošinou mě vyzvedávají u radnice. Vítá mě řidič jménem

Albín, přezdívaný Albi. U technických služeb pracuje od roku 1992. Vedle sebe má závozníka Petra, ten je naopak u AVE necelý měsíc.

Nejdřív jedeme k nádraží. K cyklověži, kam prý míří dvakrát až třikrát do týdne. „Standardně kolem zametáme nepořádek, listí a podobně,“ říká Albi. „Ale už se párkrát stalo, že zazvonil telefon – cyklověž nefunguje! Mívám pohotovost, tak jsem hned jel. A zjistil třeba, že na problém zadělal malý pavouček na čidle. Pravidelný úklid je prostě potřeba.“

Pokračujeme na Nový most, kde problívá několik žárovek veřejného osvětlení. Albi si toho všiml, když tudy jel večer autem. S plošinou ke světlu nahoru vyjede Petr. Kouli otevře, vymění žárovku a očistí kryt. Když sjede dolů, říká, že to není nic příjemného. „Jste nahoře, pod vámi rychle jedou auta...“

Pravidelný úklid kolem cyklověže. I v chladném říjnovém dnu v ní bylo dopoledne uloženo 46 kol.

Ačkoliv v úseku veřejného osvětlení by měly být party po dvou, Oldřich je momentálně na práci sám. I přesto, že by se druhé ruce k rozvaděči naproti lampě hodily, poradil si sám a Bezovka už zase svítí.

Albín, který obsluhuje zeddola plošinu, patří k nejzkušenějším a veřejné osvětlení po Kolíně má v malíku. Na mobilu mi ukazuje nejen lampy, kde praskly žárovky, ale i ty, které jsou doslova polité holubím trusem a světlo přes něj nepronikne. Např. na ty, které osvětlují zespoda starý most, ale musí horolezci.

Být popelářem. Pro někoho dětský sen. Pro Andreje a Nika je to denodenní chleba. Většinu pracovní doby stráví venku za každého počasí na stupátku kuka vozu. U AVE jsou již sedm let, jejich souhra při práci je vidět. Svozevé trasy znají výborně, přesně vědí, kde se popelnice nacházejí.

Velitel popelářského vozu řidič Miloš Kříž konzultuje trasu se závozníkem Nikem. Nad volantem má tablet ukazující mu jednotlivé popelnice.

Ráno na zatím prázdném Karlově náměstí. Je pět stupňů, ale nefouká ani neprší. Přijdou horší podmínky.

Ulice vedoucí k restauraci „U Lenina“. Zacouvat k popelnicím kolem zaparkovaných aut je od řidiče bravurní výkon. Podobné situace jsou na sídlišti běžné. Vyhlášená je ulice U Jána a Rimavské Soboty.

Pokud najdete za stěračem svého auta takový papír, prosím, respektujte ho. Popeláři jich během dne rozdají desítky na místech, kde zaparkovaná auta v podstatě znemožňují vyvezení odpadu.

Ladislav a Viktor uklízejí vše, co se válí vedle popelnic. Největší nepořádek je vždy v sídlištních kójičkách. Sběrných dvorů otevřených pět dnů v týdnu je v Kolíně šest. Dle odhozených věcí u popelnic to ale mnohým nestačí nebo spíše jim je to úplně jedno. Fota zleva: ulice Bezručova u „kotvy“, Tyršova a Radimského

Na Nový most se prý přitom jezdí často, rekonstrukci už potřebuje co nejdříve. „Nedávno jsme museli měnit celý stožár s lampou,“ vzpomíná Albi. „Byl úplně shnilý.“

S veřejným osvětlením je to docela složité. V Kolíně je asi osmdesát míst s rozvaděči, odkud se světla zapínají. Některá světla jsou už ledková, ale spousta jich má ještě žárovky a ty bohužel praskají často. Taková jsou například u pracovního úřadu, u bývalé vojenské správy, na Modrém bodě či u kasáren. „Člověk si jeden den myslí, že půjde druhý den něco udělat, ale ráno je často situace jiná. Jdeme dělat tam, kde nastal problém,“ vysvětluje Albi. „Někdy si toho všimneme my, někdy volají lidé nebo Městská policie Kolín. Včera v noci například nesvítla část lamp za Bezovkou. Teď tam pojedeme za kolegou, který se snaží problém odstranit.“

U Bezovky se setkáváme s kolegou Oldou, který opravuje elektrinu na lampě. Někdy se přes noc ocitne bez světla i celá ulice, třeba kvůli jedinému drátu. „Překopnutí kabelu různými firmami při výkopových pracích je naprosto běžný problém,“ říká Oldřich a vysvětluje i záhadu, proč někdy svítí jen půl ulice a druhá začne třeba až za půl hodiny. Zapínání světel totiž probíhá několika různými způsoby. Někde funguje hromadné dálkové ovládání, někde soumrakový vypínač a jinde jsou spínací hodiny. Každý systém tedy spouští a vypíná světlo jinak. A jindy.

Většina oprav na veřejném osvětlení je z důvodu opotřebovanosti. K výjimkám patří případy vandalismu nebo historka, kterou mi před výjezdem vyprávěl Karel Kozdera. „Například v Tylově ulici nám jeden pán pravidelně lezl do skříně, kde se osvětlení ovládá, a všechno vypínal. Prostě mu to svítilo do okna, tak to zhasnul.“

Než se s posádkou plošiny rozloučím, ptám se, co je v jejich práci nejtěžší. Prý jednoznačně instalace vánočního osvětlení. „Trvá měsíc, je toho opravdu hodně a práce v zimě ve výšce není snadná. Na vánoční výzdobu se fakt každoročně netěším,“ přiznává Albi. „Lidé nám k tomu ještě často nadávají, proč současně osvětlení nemýjeme. Jenže v počtu, ve kterém to děláme, je to nad lidské síly.“

Kuka vozy, košovky a dvory

Úsek odpadů je ze středisek AVE největší. Na starost má komunální a tříděný odpad, sběrné dvory a velkoobjemový odpad. „Máme sedm kuka vozů, svozových velkých popelářských aut,“ zasněkuje mě do problematiky Karel Kozdera ještě předtím, než do jednoho z nich nasednu. „Někdy svážíme jen komunální odpad, pro který se jezdí denně, ale některé dny se přidá bioodpad či plast, které mají nižší frekvenci svozu. A občas to vyjde, že se v jednom týdnu svážejí všechny druhy odpadu. Tomu říkáme ‚královský týden‘ a zaměstnanci se během něj opravdu nezastaví.“

Kuka vozy jsou vybaveny technikou, která zaručuje nad svozem absolutní kontrolu. „Řidič má v tabletu navolenou trasu a v každé ulici pak i jednotlivé popelnice. Jakmile se otevře vyklápěč, z ikonky červené nevyvezené popelnice se stává ikonka zelená. Pokud ji majitel zapomene postavit před dům, tak samozřejmě ne.“

Od rodinných domů se vybírá komunální odpad v černých popelnicích, bio odpad v hnědých a plasty ve žlutých popelnicích. Malé koše v ulicích, kterých je asi tisícovka, vyvážejí menší auta, tzv. „košovky.“ S nimi se jezdí i do míst, kam se velké auto nedostane. Na některých málo frekventovaných místech se koše vyvážejí jednou týdně, jinde každý den,

v centru a na nádraží třikrát denně. Přesto – hodně stížností na nepořádek se týká právě náměstí. „Náměstí je překvapivě problém,“ říká Karel Kozdera. „A způsobují ho především trhovci. Někteří vyhodí do košů úplně všechno. Koše pak neslouží k tomu účelu, ke kterému mají, a pořádek se špatně udržuje.“

Samostatnou kapitolou jsou podle Karla Kozdery podzemní kontejnery. „Byly doby, kdy jsme k nim jezdili uklízet každý den. Ještě se nám ale nikdy nestalo, že by byl některý kontejner přeplněný. Často jsou odpady v něm jen zaseklé, tím jak tam lidé házejí velké věci nebo moc odpadu najednou. Standardní varianta pak je, že to mnozí ani nezkusí a pohodí igelitku s odpady vedle.“

Splněné dětské sny

Další den v provozu mě čeká s popeláři. V šest ráno čekám s ostatními na dvoře společnosti AVE. Jednotliví řidiči dostávají své trasy a vyrážejí. Já jedu s řidičem Milošem a dvěma závozníky, kteří stojí vzadu na stupátkách. Andrej a Nikolas, zvaný Nik, jsou oba rumunské národnosti a u AVE dělají asi sedm let.

Usazují se v kabině vedle Miloše. I přes pochmurné tmavé ráno je v ní krásně teplo a výhled ven z té výšky má své kouzlo. Miloš Kříž tvrdí, že řídit popelářské auto je jeho splněný sen. V AVE jezdí čtyři roky, nejdřív pracoval čtvrt století v zemědělském družstvu a pak jezdil s cisternou. Vyrážíme ze sídla AVE přímo do centra. Projíždíme náměstí, přílehlé ulice, parkoviště u Billy, ulici Na Valech, Úzkou uličku u ZUŠ. Tam naštěstí ještě nejsou zaparkovaná auta. Jinak to prý bývá napínavé.

Práce závozníků se liší případ od případu. Některá stanoviště mají takzvanou place-

nou vyvážku, což znamená, že popelnice jsou zamčené někde uvnitř. Závozník má klíče, odemkne si, sám vytlačí popelnici k autu a vyklopí. U sodovkářny couvá řidič k popelnici na okraj dvora a závozník Andrej za chvíli přináší do kabiny bedýnku limonád. První a poslední hezké gesto, poděkování od lidí, které vidím.

Přejíždíme na sídliště do staré části pod vodárnou. Miloš mi v autě ukazuje fungování tabletu a kamery, ve které vidí všechno, co se děje vzadu. Když na zadním stupátku někdo stojí, nemůže couvat a vůz může jet nanejdvůš třicítkou. Ulice Míru, Mikoláše Alše... Zde se už kupí špatně zaparkovaná auta, ale jindy to prý bývá horší. Největší oříšek je zacouvat k restauraci „U Lenina“. Pak pokračujeme do Březinovy, Kremličkovy a Moravcovy ulice. U některých popelnic jsou pytle a nepořádek vysypaný kolem. Andrej a Nik házejí do vozu jednotlivé pytle a igelitky. Za necelé tři hodiny máme v autě asi pět tun odpadu. Chlapi si dávají pauzu na svačinu a já se s nimi loučím.

Přesedám do menší dodávky k Láďovi a Viktorovi, kteří u odpadkových boxů uklízejí, co nešlo vyvézt s velkým vozem. Pohybujeme se opět na sídlišti – ulice Tyršova, Družstevní, Bezručova. Přestože většina popelnic zde byla vyvezena včera, na zemi je opět neskutečný nepořádek. Co jde, nahází se do popelnic, zbytek naloží Láďa s Viktorem do svého vozu a okolí zametou. „Nejhorší je to po víkendů,“ komentuje situaci Viktor. „To se vždycky děsíme, co u popelnic najdeme. Běžné jsou křesla, gauče, skříně, staré záchody, vana... Proč by to lidi vozili do sběrného dvora, když to můžou vyhodit v podstatě před barák.“

Je mi jich líto, z téhle situace zřejmě není východisko. Lidská pohodlnost nezná mezí. Když se někdo neštítí odhodit křeslo v centru města na náměstí Republiky, na anonymním sídlišti je to hračka. Sběrných dvorů, kam mohou lidé s trvalým bydlištěm v Kolíně zdarma odkládat prakticky cokoli, je přitom ve městě šest, s provozní dobou od úterka do soboty. Proti jiným městům a obcím, které často plní jen zákonnou podmínku zajistit sběrné místo dvakrát do roka, je to velký nadstandard. A přesto je prý pravidlem, že v úterý ráno leží před plotem kdeco.

Kvetoucí město

Vidět v praxi blokové čištění se mi podaří už jen z rychlíku, jeho termín nestíhám. Nezažila jsem tak při práci řidiče vozů s kropítky a kartáči, „zametáky“, kteří se svými stroji chodníky a ulice dočišťují, s „ručaři“, kteří v jednotlivých lokalitách sbírají odpady, čistí kanalizační vpustě, okopávají chodníky a zbavují je plevele. Tlačí mě čas a nakonec i nedostatek místa, na závěr si nechávám péči

Blokové čištění téměř vždy provázejí komplikace s odsouváním zaparkovaných aut. Nejenže to stojí zapomnětlivé řidiče peníze, ale především spoustu lidí drahocenný čas. Odtahu musí asistovat a dokumentovat jej i Městská policie a pracovník Odboru správy městského majetku.

o veřejnou zeleň, do které mě zasvěcuje jednatečka Věra Suchomelová.

Do péče AVE spadá údržba zeleně na všech městských pozemcích, které jsou veřejně přístupné. Jde o sekání trávy, úpravu keřů, květinových záhonů, úklid listů či péči o květinovou výzdobu. „Staráme se od jara do podzimu o třicet květinových pyramid. Ze začátku jsme v AVE měli na starost i to, jak budou vypadat,“ říká Věra Suchomelová, „ale v současné době rozhoduje o skladbě květin Odbor životního prostředí MěÚ Kolín. Objednáváme je vždy rok dopředu, třeba na jaro 2021 je už vše zařízeno. V únoru se květiny sází a v zahradnictví ve sklenících jsou opečovávané, abychom je na jaře dostali krásně a pravidelně nakvetlé. V sezóně, zvláště ve vedrech, je pak denně zaléváme.“

Pro výrazná veřejná místa, například zmíněné kruhové objezdy, si město najímá externí zahradní architektku paní Hružovou. „Některé záhony – třeba na rohu Pražské a Sluneční – jsou dané konkrétním projektem,“ upřesňuje Věra Suchomelová, „ty menší ale navrhujeme sami. Zkoušíme ve spolupráci s městem i květné louky. Ty zejména kvůli hmyzu tvoříme v klidových zónách.“

Pokud jde o spokojenost, ani v péči o zeleň prý není možné zavděčit se všem. Před deseti lety prý byl trendem nízko střížený „golfový“ trávník, dnes je prioritou sekat přiměřeně, s ohledem na přírodu. Názory veřejnosti se samozřejmě různí. Někteří chtějí co nejvíce přirozenosti a vyšší trávu, jiní mají obavy kvůli klíšťatům a samozřejmě nepořádku v trávě schovanému. Při čištění nádob s posekanou trávou je běžné, že je promíchána s psími exkrementy.

Historii působení AVE i rozvoj města však vidí jednatečka této firmy pozitivně. „Jsem tu od roku 2008 a za ty roky vidím ohromný posun. V třídění odpadů, v čištění ulic... Mám radost i z květinové výzdoby. Město rozkvetlo a mě těší, jak to v Kolíně vypadá. Začátky byly složité, některé věci potřebovaly razantní zásah

a zvěsti provázející tehdejší prodej části podílu Technických služeb nám v tom moc nepomohaly. Nic z toho, jak nyní Kolín vypadá, jak vzkvétá, by se ale bez spolupráce s městem realizovat nedalo. Jsem přesvědčená o tom, že AVE Kolín je dobrým partnerem, snaží se realizovat všechny požadavky města Kolína, spolupracuje a vychází vstříc. Jakkoliv dlouhá smlouva by bez takového přístupu nebyla udržitelná. Určitě je vždy ve veřejných službách co zlepšovat. Hází se na nás hodně věcí, ale za spoustu z nich mohou spíše lidé a jejich nezodpovědnost.“

Díky kluci!

A co jsem si z těch několika hodin odnesla? Poznání, že pro lidi ve vedení a řízení AVE je důležité, jak Kolín vypadá. A ti v provozu? Např. na práci popelářů se mnohdy hledí skrz prsty. Jenže bez nich bychom doslova a do písmene shnili v odpadcích. Denně se vypořádávají nejen s enormním množstvím odpadu, ale také s neukázněnými, netrpělivými řidiči a hlavně s lidskou lhostejností.

Hana Morová

Nebyla bych to já, abych si to na stupátku kuka vozu nezkusila. Zjištění – páčka na ovládání popelnice je vlastně stejná jako na labutích na pouti.

Nová auta pro Domov seniorů, hasiče a policii od TPCA. Ředitelka kolínského Domova pro seniory Ivana Nováková (na fotografii vlevo) převzala nový automobil Citroën C1. Ten městu darovala společnost TPCA v rámci grantového programu TPCA pro Kolínsko, který funguje dlouhodobě a slouží k podpoře projektů v regionu. Díky tomu budou moci flexibilněji reagovat na potřeby starších a nemohoucích osob, např. dopravu k lékaři. Kromě „města“ si další vozy odvezly také Hasičský záchranný sbor – Peugeot 108 – a Policie ČR – Toyotu Ayo.

Volby 2020. Ne, v Kolíně se nenatáčel žádný sci-fi film. I takto ale letos probíhaly volby do Zastupitelstva Středočeského kraje a do Senátu. Speciální stanoviště na parkovišti bývalého zámku bylo připraveno pro voliče, kteří byli v tu dobu v covid karanténě. Jednalo se o tzv. drive-in hlasování z motorového vozidla.

Fotografie pomáhají. Kolínský fotograf Petr Nečasany, alias Pedro Canto, uspořádal ve vinotéce Pod Lípou vernisáž a prodejní výstavu svých fotografií. Celý výtěžek z prodaných fotek jde na transparentní účet malé Viktorcky, léčící se s dětskou mozkovou obrnou. Více o projektu a možnostech podpory naleznete na www.prvnikruckyproviktorcky.cz.

Nová kavárna. Na nádraží byla otevřen další podnik, díky kterému je čekání na vlak zase o něco příjemnější. Kavárna v prvním patře nabízí posezení, pár stolečků s výhledem je i na místě, kde je aktuálně zatažená roleta. V tuto chvíli si lze koupit jen občerstvení s sebou. Až opatření pominou, bude výhled z proskleného vzdušného patra na cvrkot v nádražní hale moc fajn.

Richfest. To je označení pro slavnostní ukončení hrubé stavby, které společnost Strabag zorganizovala v rámci projektu sportovní haly v Borkách. Při něm jsme symbolicky zatloukli hřebíky do dřevěného trámu. Hala je zastřešená a nyní budou následovat vnitřní práce.

MUDr. Petr Helbich v Kolíně. 8. října zavítal do Kolína jedenadevadesátiletý MUDr. Petr Helbich, lékař, fotograf a především dlouholetý asistent fotografa Josefa Sudka. Pan doktor navštívil radnici, starostu Michaela Kašpara, za doprovodu Gabriely Sedláčkové, která celé setkání zorganizovala, a historičky muzea Petry Hollerové. Prohlédl si obřadní síň a společně se se všemi vyfotografoval u busty Josefa Sudka a pak před radnicí. Připomněl tak rok 1976, kdy se takto fotil se svými kolegy Josef Sudek.

NEJEN KNIHA PŘÍTEL ČLOVĚKA

Chodíte do knihovny? Půjčujete si knihy? Jaké služby knihovny využíváte? Chodíte na besedy? Co se vám líbí a co naopak vůbec nevyužíváte? Na to jsme se zeptali Kolíňáků napříč věkovým spektrem.

Kateřina Tesařová, úřednice

Do knihovny chodím od dětství, často a ráda. A je skvělé, že již pár let se mnou chodí i oba moji synové, mladší prohlédnout obrázkové knihy a vybrat společné čtení před spaním, starší půjčit další díl jeho oblíbené série. Užívám si chvíle, kdy v regálech hledám knihu od svého oblíbeného autora nebo v polici s novinkami vyhlížím tu, na kterou se tak těším. Anebo jen tak bloumám a nasávám vůni knih a atmosféru místa. Jsem velmi ráda, že knihovna disponuje díly současných českých i světových autorů a neomezuje se pouze na bestsellery, ale k dispozici je i kvalitní literatura a tituly oceněné literárními cenami. Jiné služby než možnost vypůjčit si knihy ale nevyužívám a na besedy či výstavy spíše nechodím. Ačkoliv si pár knih do roka koupím, jsem vděčná, že si všechny ostatní mohu půjčit v knihovně a (teď na podzim obzvlášť) mám co číst.

Květa Dobiášová, administrativní pracovnice

Ano, do knihovny chodím. Knihy si půjčuji v půjčovně pro dospělé čtenáře. Vzhledem k tomu, že nepracuji v Kolíně, další služby nevyužívám. Ani nechodím na besedy. V knihovně mě ale potěší ochota a vstřícnost jejích pracovnic. Jen mne mrzí, že se musely vyřadit některé starší knihy, které bych si nejen já, ale i další čtenáři znovu rádi přečetli.

Agáta Rakušanová, žákyně 4. třídy ZŠ

Do knihovny chodím s mamkou už od školky, a to hlavně do pobočky na sídlišti u šachovnice. Je tam pěkné prostředí, knížky si tam vždycky i prohlížím a můžu dlouho vybírat, co si půjčím domů. Na žádné besedě jsem zatím nebyla, ale pokud by se konala o nějaké knížce, kterou jsem četla, ráda bych přišla. Knížek máme doma hrozně moc, čteme rádi a je fajn, že knihovnu máme blízko domova. Knihovna je super věc, protože knížky jsou drahé a nemohli bychom si všechny koupit. Ani bychom je doma neměli kam dát.

Lenka Ryšánková, učitelka ZŠ Masarykova

Do knihovny pro dospělé chodím pravidelně každý měsíc, půjčuji si především beletrii a do knihovny pro děti zajdu pouze v případě, když hledám materiály pro projekty do výuky, pro poezii na recitační soutěž nebo pro vystoupení pro rodiče. Ve spolupráci s dětským oddělením v Husově ulici jsme realizovali pasování prvňáčků na čtenáře a v knihovně na sídlišti nás paní knihovnice dvakrát do roka

Kolínské knihovnice vzkazují: čtení je sexy.

zvou na besedy o knížkách pro děti. V městské knihovně pracuje kolektiv velmi příjemných a ochotných pracovnic, které nám čtenářům ochotně pomohou s výběrem knížek.

Jaroslava Darebná, důchodce

Do knihovny chodím pravidelně. V knihovně si půjčuji knihy. Na besedy poslední rok nechodím. Nevyužívám čítárnu, jestli se tak dá vůbec nazvat ta nedůstojná místnost.

Eliška Šebestová, studentka gymnázia

Do knihovny chodím od základní školy, kdy jsem si půjčovala knížky pro zábavu. S nástupem na střední školu se můj zájem zaměřil hlavně na knihy do povinné četby a odbornou literaturu. Ze služeb, které naše městská knihovna nabízí, využívám jen půjčování knih a výjimečně zajdu na nějakou besedu či výstavu. Moc se mi například líbila výstava fotografií Jiřího Surala Arktida – ledový ráj.

Jana Zichová, učitelka ZŠ Ovčárecká

Jako rodina chodíme do knihovny velice rádi. Vždy nás uvítá milé, příjemné a přátelské prostředí. Knihovnu využíváme nejen k půjčování knih, ale i her. Jejich pestrost nás až překvapila. Knihovna již také dlouhou dobu spolupracuje s naší školou. Každoročně se naši prvňáčci zapojují do projektu „Knižka pro prvňáčka“. V rámci tohoto projektu děti několikrát za rok knihovnu navštíví. Vyvrcholením

celého projektu je slavnostní „pasování na čtenáře“. Celý program připravuje knihovna ve spolupráci s daným vyučujícím a je zaměřen na prokázání dovednosti číst. Každý „pasovaný“ čtenář obdrží vlastní knihu a přihlášku do knihovny. Velikou výhodou knihovny je využívání Kolínské klíčenky. Mnoho dětí má průkazku v klíčence nahanou.

Jan Šulc, cukrář

Do knihovny chodím celkem pravidelně. Nejčastěji si půjčuji science-fiction, fantasy, ale i romány a sem tam něco detektivního. Jiné služby knihovny nevyužívám, ani besedy či výstavy. Jsem spokojený s personálem, vždy jsou milí a ochotní.

Jaromír Kupr, obchodně technický specialista

S potěšením mohu říci, že kolínská městská knihovna nabízí nepřehlednou škálu možností a využití. Ať se jedná o výstavy, semináře či nadstandardní ochotu personálu a nabízené služby. S radostí mohu říct že se jedná o jednu z mých nejoblíbenějších služeb, které Kolín nabízí. Malé knihovny v parcích, dětské oddělení pro děti až po materiály ke studiu či počtení pro zábavu. Přejí Městské knihovně spoustu dalších a v tomto duchu plodných let.

redakce

TAJENKA NEZNÁMÁ

Je v našem městě málo sběrných dvorů? Tuto otázku si možná kladli někteří kolemjdoucí při pohledu na improvizovanou skládku, která znenadání vyrostla před dopravním inspektorátem.

Aby nebylo pochyb – sběrných dvorů má Kolín možná nejvíc ze všech měst Středočeského kraje. Konkrétně jich je šest, zatímco třeba Kutná Hora má jen jeden. Proč má někdo problém, když už své harampádie připravil na odvoz, vyložit náklad zdarma na některém z míst k tomu určených? Těžko říci. Akce se odehrála v noci a viníka nikdo za ruku nechytil.

ODTAHŮ PŘIBUDE

Aut zaparkovaných v rozporu s předpisy není v Kolíně málo. Jako by se jejich řidiči nemuseli bát postihu. Koluje dokonce fáma, že město nemá smlouvu s žádnou odtahovou službou, takže riziko podstatné ztráty peněz a času potřebného na opětovné vyzvednutí zajištěného vozidla vlastně neexistuje. Jaká je skutečnost?

„Auta, která vadí při blokovém čištění, nemohou skončit na odtahovém parkovišti, zákon nařizuje vrátit je zpět na původní místo,“ vysvětluje praxi Ing. Jan Kokeš, vedoucí Odboru správy městského majetku MěÚ Kolín. „Viníky to ale přijde podobně draho jako odtahování na záchytné parkoviště. Tam skončí na ulici odstavené vraky i funkční vozidla, která vadí dopravnímu provozu nebo prostě parkují, kde nemají. Kolín má zatím smlouvu s odtahovou službou Rosický a v současné době chystá výběrové řízení pro uchazeče o poskytování této služby na dalších několik let. Pokud jde o záchytné parkoviště, v Kolíně dříve nebylo, auta se musela vozit jinam a odtahy to trochu limitovalo. Koncem tohoto měsíce ale začne tuto funkci plnit pozemek na Zálabí, v ulici Na Přesypu.“

Jedna z místností v budově Žerotinského paláce areálu zámku. V devadesátých letech se zde konaly občasně výstavy a kulturní akce. Řada lidí by tyto aktivity ráda obnovila bez ohledu na to, že zámek stále není po rekonstrukci.

ZAVŘENÝ ZÁMEK

V minulém Zpravodaji organizátoři kulturních akcí „plakali“ nad malým množstvím alternativních prostorů k pořádání veřejných akcí. Jako možnost, kde „něco dělat“, zmiňovali nejčastěji prostory zámku. V něm, ačkoliv je dlouhodobě v neuspokojivém stavu a vyžaduje kompletní rekonstrukci, se ještě v devadesátých letech běžně konaly občasně výstavy, fotografický festival Funkeho Kolín či představení Kašparova mimoriálu. „Vlastně nechápu, proč jsou sklepy zavřené,“ tvrdí například Miloš Houdek, který už před lety pomohl oživit jinou nevyužitou část zámku. „Stačí natáhnout na strop jednoduché závěsy s osvětlením, to stojí pár korun. A stačí normální proud, který tam je. Takhle všude podobné prostory normálně osvětlují. Historické budovy netrpí.“

Také Viktorie Drdová, pořadatelka festivalu Mezi stromy, vnímá nedostatek vhodných prostor pro pořádání menších akcí.

„Historické památky mají omezenou či takřka nulovou přístupnost. Mimo léto není možné pořádat koncerty jinde než v Městském společenství domě nebo u Vodvárků.“

Je opravdu takový problém zpřístupnit organizátorům alespoň zámecké sklepní prostory? Bohužel ano. Důvody popisuje Josef Michalčík, vedoucí Odboru správy bytových a nebytových prostor MěÚ Kolín. „Největší problém je zabezpečení přístupu. Není zde osvětlení, dokonce ani nouzové. Nevyhovuje ani schodiště, případně jiná přístupová cesta. Sklepy jsou desetiletí nevyužívané a v části, kde byl pivovar, jsou v některých místech pivovarnické technologie. V tuto chvíli, kdy se interiéry zámku zatím kompletně nerekonstruují, by zpřístupnění sklepů vyžadovalo značné investice. Řešit by se musely zejména otázky bezpečnosti práce a požární ochrany a také hygiena, například výměna vzduchu.“

redakce

Pozemek na snímku dříve sloužil městu jako manipulační plocha. Teď čeká za novým plotem a pod kamerou na auta prvních hříšníků.

Možná je autor tohoto zátiší z blízkého okolí a do sběrného dvora mu to přišlo daleko.

JOSEF ŠIL, KOLÍNSKÝ DOKTOR REBELANT

„Kolínský doktor rebelant“, jak byl MUDr. Josef Šil svými kolegy nazýván ve vídeňském parlamentu, byl mimo jiné prvním ředitelem kolínské nemocnice, která vznikla roku 1898.

MUDr. Josef Šil pocházel z rodiny perníkáře Josefa Šila a Marie, dcery bednáře Jana Hofmana. Narodil se 23. 9. 1920 ve Smilkově na okrese Benešov. Absolvoval gymnázium v Hradci Králové a poté Lékařskou fakultu Univerzity Karlovy. Od roku 1875 praktikoval jako lékař v Červených Pečkách. Do Kolína přišel v roce 1879 a nastoupil do kolínské (městské) nemocnice, kde byl po čase pověřen její vrchní správou a poté zastával místo primáře. Po otevření nové okresní nemocnice v roce 1898 se stal jejím prvním primářem (ředitelem). Nemocnici, kde působil až do roku 1914, se mu podařilo povznést ze skromných poměrů na moderní ústav a získal si mezi spoluobčany velké renomé.

S náruživostí se zapojil do spolkové činnosti, zvláště aktivní byl v sokolské jednotě (starosta 1882–1884, 1900–1906). Inicivoval výlety sokolů do českých národnostně menšinových oblastí. Vystupoval na řadě vlasteneckých akcí, účastnil se např. poutí k lipanské mohyle. Při veřejných vystoupeních burcoval vlastenecké smýšlení posluchačů. Záhy se věnoval politické činnosti v mladočeské straně a posléze se profiloval na jejím radikálním křídle. Zvolen byl do zemského

sněmu (poslanec 1889–1901). Do historie vstoupila Šilova plamenná řeč na zasedání zemského sněmu 25. listopadu 1889, ve které navrhl umístit na budově Národního muzea pamětní desku se jménem mistra Jana Husa. Jeho návrh byl nakonec schválen a realizován. Současně vyvolal velkou politickou polemiku o významu husitství, která prohloubila identifikaci českých radikálních vlastenců s husitskou tradicí.

Šil byl od roku 1891 poslancem říšské rady a na parlamentní půdě se v letech 1893 až 1894 výrazně postavil za členy tzv. Omla-

diny. Podporoval také radikální tisk, zvláště když vycházel v Kolíně po úředních zákazech jeho vydávání v Praze. V roce 1896 se přidal k vnitrostranické opozici, když nesouhlasil s mladočeskou podporou Badeniho volební reformy v říšské radě. Vystoupil pak z mladočeské strany a složil mandát říšského poslance. Později vstoupil do strany radikálně pokrokové.

Šil byl jistě i velmi kontroverzní postavou. Jeho až bezhlavou prudkost přiblížil např. kronikář František Potůček při popisu voličské schůze v roce 1895, když zaznamenal: „Tu vyřítl se Šil [...] na Kříčku [...] dlouhými skoky s pěstěma nad hlavou přes sál, ale již ho chytili jeho stoupenci za šosy, táhnouce ho zpět.“ O několik let později se podílel na denunciacích starosty Čeňka Kříčky, které vyústily v Kříčkův odchod z Kolína. Šilovi je také dnes vytýkáno, že se jako lékař nepostavil v roce 1893 proti antisemitské pověře o rituální vraždě, kterou podněcovaly kolínské mladočeské noviny Polaban. Současně ale musíme dodat, že 17. prosince 1918, kdy opět v Kolíně propukly protizidovské nepokoje a byly rabovány obchody jak židovské, tak i nežidovské, Šil byl jedním z nemnohých, kteří se pokoušeli uklidnit rozvášněný několikasetlenný dav. Ve svém pozdním věku již dávno ustoupil z aktivní politiky, s některými ze svých oponentů se smířil a získával aureolu vlastence, sokola a lékaře lidumila. Zemřel 30. prosince 1986 v Praze.

PhDr. Miroslava Jouzová, Ph.D.
foto: archiv RSDr. Ladislav Jouza

Josef Šil (vlevo) při lékařském zákroku

Okresní nemocnice v Kolíně na počátku 20. století

PAVEL DVOŘÁK, POSLEDNÍ KOLÍNSKÝ DLAŽDIČ

Pokud žijete v Kolíně, tak Pavla Dvořáka asi znáte. Přinejmenším šlapete po jeho díle. Je totiž dlaždičem a pečuje o kolínské kamenné chodníky. Jako zástupce své profese je velmi netypickým příkladem. Nemluví hrubě a se svým vzděláním by jako strojírenský technolog mohl pracovat na úplně jiných postech. Také je asi jediným dlaždičem v republice, který má pouze jednu ruku. Samozřejmě mu říkali, že to nejde, aby s jednou rukou dělal práci, u které jsou třeba dvě. Paličatost se však ukázala silnější, než mínění o tom, co je možné.

Kariéru dlaždiče zahájil před třemi lety. To už měl za sebou padesátku a také velmi vážnou nehodu – v Kolíně na Štáralce ho na přechodu srazil kamión. Po nehodě byl dlouho v kómatu, přišel o pravou ruku, měl zlomenou pánev, poškozenou kyčel a mimo další zranění i poraněnou hlavu. Ztratil paměť, vzpomínky se mu vracely pomalu. „*Byla to facka od Boha, abych se víc rozhlížel kolem.*“ Učil se znovu chodit a jako správný beran nešel na rehabilitaci, ale dával se dohromady doma s podporou rodiny, kterou kromě manželky tvoří i dvě dospělé děti a dva foxteriéři. Jeho návrat do života trval celý rok. Za tu dobu měl dost času přemýšlet o budoucnosti. Změnil se. Odešel od myslivců, protože se mu přičilo zabíjet. Uvědomil si, že nechce jen honit čas a peníze jako mistr výroby, vydělávat na auta, domy, bazény... Stačí obyčejné štěstí, to, že člověk může chodit po vlastních nohách. A také mít přátele, rodinu – lidi, na které se můžete spolehnout a kteří se mohou spolehnout na vás. Nechtěl být na obtíž a už vůbec nechtěl, aby ho někdo litoval. Zůstalo mu přesvědčení, že chlap by se měl o rodinu postarat.

Pavel Dvořák ukazuje na zlaté lilie z bohounovické ortoruly v dlažbě před kolínským chrámem sv. Bartoloměje. Ještě v říjnu začne s obnovou těchto mozaik, které na mnoha místech při předchozích úpravách dlažby zmizely.

Za svou zatím nejzajímavější práci považuje Pavel Dvořák předlážďení prostoru u kostela sv. Bartoloměje v rámci nedávno probíhající rekonstrukce areálu.

Společá na intuici a na to, že věci přicházejí ve správný čas. Věnuje se sportovní střelbě a dva měsíce před nehodou ho napadlo, že by se měl učit střílet levou rukou. Naučil se levačkou i holit a v době, kdy přišel o pravou, měl v obratnosti už jistý náskok. Takových náhod prý zažívá mnoho a už se ani nesnaží je logicky zkoumat.

Kameny ho zajímaly už od dětství. Rád na ně sahá, zkoumá je, vycítuje jejich energii, přemýšlí, kdo se jich dotkl před ním. Jsou pro něj živé. Podobně i stromy. Je majitelem lesa se vzrostlými duby, s kterými si chodí povídat. Cítí, jaké v něm probouzejí pocity. Dřív hodně cestoval po Evropě a odevšad si přivážel kameny. Ohlazené mořem, vytažené z řek, snesené z hor. Kameny vozil i své babičce. „*Ta mě naučila všechno, co je ve mně dobrého – pomáhat dámě do kabátu, podržet dveře, prostě to gentlemanství, které se dnes pomalu vytrácí...*“ Na terase svého domu má i kameny, které tam kvůli váze sotva dovekl. Podle něj mají svoji kamennou paměť, jsou v nich otisky minulosti. Vztah ke kamenům byl jednou ze směrůvek, které ho dovedly k povolání dlaždiče.

Profesi se učil se postupně na melouchách. Nejcenější zkušenosti získal u kamaráda, který byl vyučeným dlaždičem a pracoval pro památkový ústav. Od něj má i nářadí, které se dnes už nedá pořídit a na zakázku vám ho vyrobí jen šikovnější kováři. Časem začal vypomáhat na drobnějších zakázkách a pak si ho všimla společnost AVE Kolín, které je dnes

jeho nejčastějším zákazníkem. „*Nejsem pomalejší než ti, co mají obě ruce. Kladení kamenů mi samozřejmě nejde tak rychle, ale na druhou stranu nedělám tolik přestávek a instinktivně si vybírám kameny, které mi do skladby padnou. Také už mám slušný cvik.*“

Poslední tři roky se prý nezastavil. Nejčastěji dělá sólo a opravuje chodníky v Kolíně, zakázky měl i v Čáslavi, Zručí, Nové Vsi a na Křečhoři. Za nejzajímavější práci letošního roku považuje rekonstrukci dláždění před sv. Bartolomějem. Sem se ještě v říjnu vrátí, aby v kosočtvercovém rozvrhu dlažby obnovil zlaté lilie z bohounovické ortoruly.

Práci dlaždiče by nevyměnil. Ví, že musí sázet na kvalitu. Každý jeho práci vidí a může otestovat. Líbí se mu, že je v tom zodpovědnost i svoboda. Žádní šéfové a prostředníci, žádná nutná firemní kultura. Jezdí ladou natřenou vojenskou khaki barvou se svými dvěma foxíky. „*Jsem spokojený. Moje sestra by řekla, že jsem konečně dospěl.*“

Vladimír Sládek

NA CO A KAM ZAJÍT V LISTOPADU - POKUD TO PŮJDE

Kolínské sladkosti na výstavě

Regionální muzeum připravilo na státní svátek **28. října od 14 hod.** komentovanou prohlídku k výstavě **Sladkosti na Kolínsku** – z historie výroby čokolády, cukrovinek a kávových náhražek. Provázet budou Ladislav Jouza a Jaroslav Pejša.

Šťěstí je krásná věc

V úterý **3. listopadu od 9.30 hod.** uvede Kino99 film **Šťěstí je krásná věc** v rámci projekcí pro seniory – Seniorbio. Vstupné činí 60 Kč.

Krajinou prvních Přemyslovců

Literárně-hudební a cestovatelský pořad, ve kterém vám autoři otevrou tajemnou „krajinu prvních Přemyslovců“, kde se rodila česká státnost. Pokud si ji vyznačíme na mapě, získáme (až na několik vzdálenějších výjimek) nepravidelný ovál, který obkružuje Prahu do vzdálenosti zhruba 30 kilometrů. Hudební do-

Městská knihovna Kolín

KRAJINOU PRVNÍCH PŘEMYSLOVCŮ
OTOMAR DVOŘÁK & JOSEF P. SNĚTIVÝ

5. 11. 2020 • 17:00
SÁL MĚSTSKÉ KNIHOVNY KOLÍN

Literárně-hudební a cestovatelský pořad, ve kterém Vám autoři otevrou tajemnou „krajinu prvních Přemyslovců“, kde se rodila česká státnost. Jejich pohledy ze dvou různých úhlů se navzájem doplňují a společně vytvářejí plastický obraz, jaký Vám neposkytne žádný jiný program věnovaný Přemyslovcům. Hudební doprovod Josef Pepson Snětivý.

provod zajistí Josef Pepson Snětivý. Akce je naplánována na **čtvrtek 5. listopadu od 17 hod. v sále Městské knihovny Kolín.**

Jak na Alzheimerovu nemoc

Společnost Dementia zve širokou veřejnost na přednášku pro pečující o pacienty s Alzheimerovou nemocí. Tentokrát na téma: Sociální služby ve vašem okolí a na jakou pomoc máte nárok. Přednášet bude Věra Ouředníková, v **penzionu Pod Věží** v Parlářově ulici **10. listopadu od 17 hod.** Více na tel. 725 923 181.

Ve službách nepřítele

Veigertovský dům na Karlově náměstí bude hostit přednášku Dr. Marka Verčíka z Ústavu pro klasickou archeologii Filozofické fakulty Univerzity Karlovy. Přednáška bude na téma: **Ve službách nepřítele – žoldnéři ve starověkém Řecku**, a to **10. listopadu od 17 hod.**

Šarlatán v kině

Dalším filmovým představením pro seniory bude film **Šarlatán s Ivanem Trojanem** v hlavní roli. Tentokrát **10. listopadu od 13.30 hod.**

Recenze

JAKO V NEBI

Raději zešítel v divočině, tak se jmenovala první kniha Aleše Palána věnovaná samotářům žijícím stranou od lidí a co jen možno nezávislým na civilizaci. Vyvolala zasloužený

Samotář, který si říká Bajza, objektivem Johany Pošové

Samotářka Karin Kocumová objektivem Johany Pošové

ohlas, životy mužů a žen ze šumavských samot fascinovaly čtenáře víc než jen prvoplánovou exotikou. Člověk ani nemusel obdivovat jejich odvahu k samotě nebo sdílet jejich

silné propojení s přírodou. Zapůsobila už jen síla jejich touhy nerozmělnit život na drobné, opravdovost, s jakou se vydali žít podle svého, bez ohledu na všechno, co kvůli tomu museli oželeť.

O druhé Palánově knize **Jako v nebi, jenže jinak** lze říci totéž. Setkání se samotáři z Čech a Moravy je opět čtivým, nepřikrášleným vhledem do života svérázných postav, se kterými nemusíme souhlasit, ale i tak nás stavějí tváří v tvář našim vlastním životním volbám. Především otázce, kolik své svobody sami obětujeme ať už z pohodlnosti, či proto, že se nám zdá její cena příliš vysoká.

První Palánovu knihu o samotáři vybavil fotografiemi Jan Šibík a nezůstal přítom nic dlužen svému jménu. Druhou citlivě ilustrovala fotografka Johana Pošová a její snímky jsou opět textům ku pomoci. Jestliže první kniha získala cenu Lidových novin Kniha roku, druhá letos získala cenu Magnesia Litera v kategorii publicistika. Pro pořádek nutno dodat, že ocenění se autor dočkal i za některé své předchozí publikace, například za rozhovor s bratry Reynkovými **Kdo chodí tmami** – ten bohužel v kolínské knihovně nenajdeme.

Jan Zvelebil

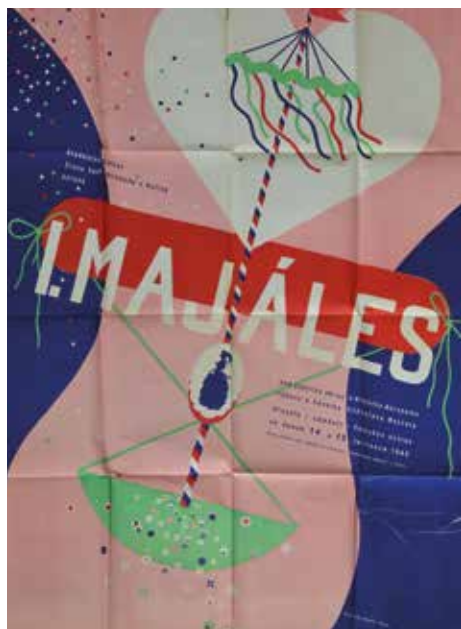
VE SLUŽBÁCH REKLAMY

Koronavirus naše plány možná změní, ale za Regionální muzeum Kolín bych chtěla návštěvníky pozvat na výstavu užité grafiky na Kolínsku, kterou připravujeme na období od 19. listopadu 2020 do 14. března 2021.

Užitá grafika je velmi specifickou částí umělecké tvorby. Je vytvářena na zakázku, aby přinesla divákovi určitou vizuální informaci. Výtvarník zde musí přizpůsobit svůj projev požadavkům zadavatele, proto je užitá grafika výrazově odlišnější od volné tvorby. I z toho důvodu se jí velká část výtvarníků věnuje pouze okrajově. Na druhou stranu však existují tací, u kterých naopak výrazně dominuje.

Josef Sudek – reklamní foto

V. J. Hnízdo – plakát na májáles po válce v roce 1945

Výstava v našem muzeu představí výběr ze širokého a různorodého spektra prací od výtvarníků spojených se zdejšími regionem. Kromě firemní reklamy a typografie nebudou chybět ani knižní a časopisecké ilustrace a plakáty (zejména filmové a divadelní). Vystaveny budou také ukázky ex libris, diplomů, blahopřejných a pamětních listů, čestných uznání, pozvánek, pohlednic či kalendářů. K výsledným tiskovým realizacím neopomeneme představit i kresebné návrhy a studie, které jim předcházely. Zastoupena budou díla Josefa Sudka, Jana Kubička, Jiřího Balcara, Vladimíra J. Hnízda, Jana Čarta, Františka K. Foltýna, Josefa Švarce, Václava Linka, Stanislava Pokorného, Pavla Rajdla a mnoha dalších. Pro návštěvníky bude jistě zajímavé vidět i díla, která si většinou nespojují se známými výtvarníky. Mohou posoudit, jak moc

se jejich užitá tvorba odlišuje od volných prací, které mají v povědomí.

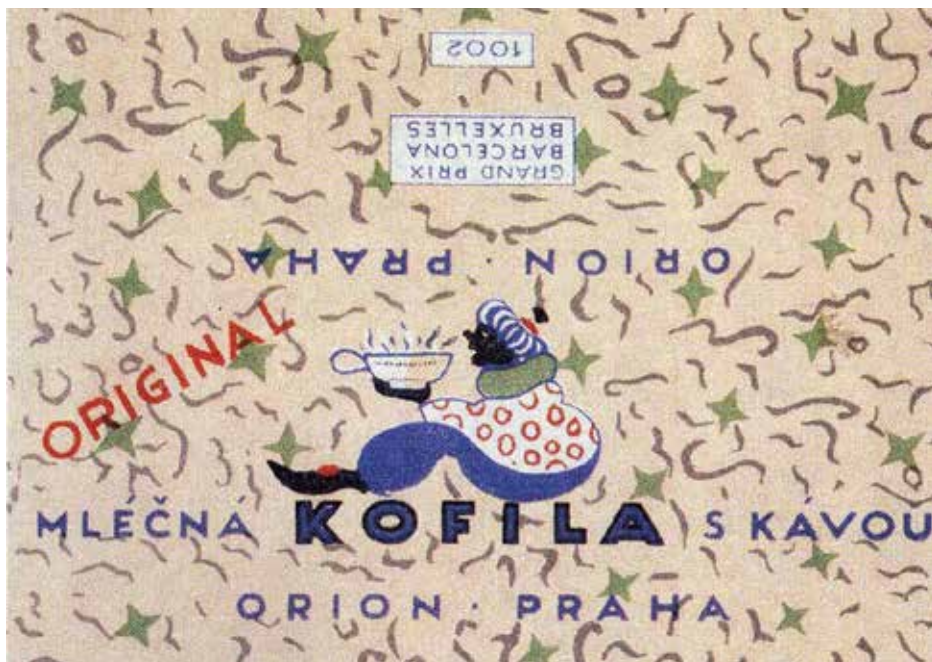
Samostatná část výstavy instalovaná v objektu RMK, Brandlova 35, představí užitou grafiku Zdenka Rykra (1900–1940). Tento umělec spjatý s Kolínem je našim nejvýznamnějším reklamním výtvarníkem a de facto i jakýmsi zakladatelem propagační a reklamní tvorby v České republice. Letos si navíc připomínáme 120. výročí jeho narození a 80. výročí úmrtí. Výstava v muzeu tak bude zároveň i symbolickou poctou tomuto všestrannému umělci.

Pro případ, že osud či načasování výstavy změní přetrvávající krizová situace, nabízím jako malou ochutnávku alespoň několik snímků z velkého souboru exponátů, které chceme představit.

Petra Hollerová

Václav Linek – divadelní plakát

Zdeněk Rykr – obal Orion Kofila

Pohled na kolínské Zálabí z vrcholu Práchevny – horní fotografie je z roku 1907, autorem je František Krátký, spodní z roku 2019 od Josefa Čáslavy. Zálabí v té době stále připomínalo více vesnici než městské předměstí. Přesto zde již vidíme některé průmyslové podniky. Vpravo dva komíny cukrovaru dědiců rytíře Horského, vlevo v pozadí bývalou Fischerovu olejnu (kterou tou dobou právě kupoval podnikatel Camillo Stein) a za stromy nenápadně vykukující někdejší Tumlířovu chemickou továrnu (v této době v majetku Ferdinanda Schulze). Historický snímek ve své době pořídil známý kolínský fotograf František Krátký. Byl součástí obsáhlejšího souboru, pořízeného jako podklad pro velký panoramatický obraz města, který si u Krátkého objednala městská rada a jímž se chtěla v roce 1908 prezentovat na Jubilejní výstavě Obchodní a živnostenské komory v Praze.

KORALLE NEBYL ŠPERK PRO ŽENY

V dnešním Zpravodaji se vydáme za památkami na dobu ne tak vzdálenou, nicméně pro příznivce vojenské historie (military) velmi atraktivní. Někteří možná znáte letecké pozorovatelné v okolí Kolína a několik strážních betonových bunkrů pro jednoho muže zachovaných na několika místech podél důležitých komunikací. Málokdo ale ví, že v okolí blízkých Krakovan můžete dodnes v terénu pátrat po zbytcích ohromné radarové stanice z posledního období 2. světové války.

V této poklidné části Kolínska se Němci objevili poprvé 4. května 1944, kdy si obhlíželi zvlněný terén v okolí silnice do Labských Chrčic a Hlavečnicku. Obyvatelé se mohli jen dohadovat, co to znamená i poté, co okupační úřady nařídily 22. května vyklidit pro vojenské účely mateřskou školu, sokolovnu, dvě třídy obecné školy a místní kempeličku. Brzy na to pak v areálu místní cihelny (později zde bylo u silnice do Týnce nad Labem zemědělské družstvo) vystavěli střelnici a v lese za sušárnou čekanky ubikaci pro zhruba 300 vojáků a 150 členů pomocného personálu, převážně žen (později pracujících jako radistky a spojovatelky).

Vše se vyjasnilo poté, když na vyvýšených místech mezi Krakovany, Labskými Chrčicemi a Uhlířskou Lhotou byla na ploše zhruba 50 hektarů zahájena výstavba velké radarové stanice II. řádu s krycím názvem

KORALLE. Stavební práce prováděla kolínská firma Josefa Záruby, nuceně byli jako pracovní síla nasazeni dělníci z Podkrkonoší a dopravu stavebního materiálu museli zajišťovat místní obyvatelé svými vlastními prostředky. Celkem tu bylo vystavěno šest radarů typu WASSERMAN M IV (jediný svého druhu na území dnešní České republiky, jehož dosah umožňoval sledovat celé území tehdejšího protektorátu), JAGDSCHLOSS, FREYA a WÜRZBURG-RIESE, rádiové vysílací stanice s ústřednou a několika třicetimetrovými stožáry, deset poplachových hlásek a obří světlomet na návrší u Uhlířské Lhoty. Technickou zajímavostí bylo pět velkých pecí, které měly zajistit zadýmení jinak otevřeného prostoru v případě nebezpečí náletu. Záměr obsahoval i výstavbu polního letiště, což však neumožňovala vysoká hladina podzemní vody.

Po roce fungování objektu, když už bylo jasné, že je konec války, začali Němci v noci z 8. na 9. května s jeho likvidací. Druhý den pak naložili technické vybavení a prostor spěšně opustili. Co pak šlo, rozebrali si místní na stavební materiál k opravě svých domů a kovové části radarů pak byly ještě dva roky postupně odváženy Kovošrotem k přetavení do hutí. Přestože likvidace byla důkladná a od této doby uteklo již 75 let, při pátrání po pozůstatcích vojenské historie můžete dosud v terénu objevit asi kilometr za Krakovany

u silnice do Labských Chrčic zbytky kabelové ústředny (cca 20 metrů vlevo od silnice), dva podstavce pro radiolokátory WÜRZBURG-RIESE (jeden je uprostřed pole poblíž kabelové ústředny, druhý na kraji lesa jižně od ní), zbytky radiolokátoru JAGDSCHLOSS (nedaleko obory u Sváravy), zbytky betonových částí objektu pro radiolokátor FREYALZ (u vyústění polní cesty západně od kabelové ústředny) a pozůstatky dalšího objektu, pod jehož betonovou stropní deskou, sraženou výbuchem, zůstala vyzdívka i izolátory (na okraji lesa severozápadně od kabelové ústředny).

*text a foto: Roman Šulc
www.cestyapamatky.cz*

Zbytky kabelové ústředny u silnice z Krakovan do Labských Chrčic jsou jedinou zděnou stavbou, která se dodnes z celého ohromného komplexu dochovala

kino99.cz

 ZAŽÍTE NOVÝ SVĚT ZVUKU
DOLBY ATMOS

Vážení diváci, program pro vás připravujeme, ale vzhledem k vládním omezením, kdy byly posunuty nebo odloženy premiéry filmů, v současné chvíli nevíme, které premiérové tituly budou po znovuotevření kin uvolněny k programování. Jsme v situaci, kdy je těžké uvádění filmů plánovat, ale víme, že divácky atraktivní snímky jako jsou **BÁBOVKY**, **ŠARLATÁN**, **ŽENSKÁ POMSTA**, **ŠTĚSTÍ JE KRÁSNÁ VĚC** a další, po znovuotevření kin v programu najdete. V sestavení plánu projekcí se také určitě objeví **SMEČKA**, český film, který vstoupil do kin těsně před jejich zavřením.

ŠTĚSTÍ JE KRÁSNÁ VĚC

Režisér Jiří Diarmaid Novák obsadil do hlavních rolí Petru Hřebíčkovou a Karla Zimu, v dalších rolích se objeví Jan Dolanský, Marek Taclík, Ondřej Pavelka, Jiří Ployhar, Zdeněk Godla, Tomáš Jeřábek, Markéta Hrubešová, Leoš Noha, David Novotný a další.

KAREL

Očekávaná premiéra filmu byla odložena, její uvedení a nový termín oznámíme na webových stránkách kina, jakmile ho budeme znát.

Karel Gott – jméno, které zná každý. Režisérka Olga Špátová přináší výjimečný dokument, ve kterém mixuje zábavu i dojetí a nechává diváky nahlédnout do Mistra soukromí.

ŠARLATÁN

Filmové drama podle scénáře Marka Epsteinova inspirované životním příběhem lékaře Jana Mikoláška, kterému prošly rukama podle jeho slov miliony pacientů. Ve filmu ho ztvárnil Ivan Trojan, jeho mladší verzi si zahrál Trojanův osmnáctiletý syn Josef Trojan.

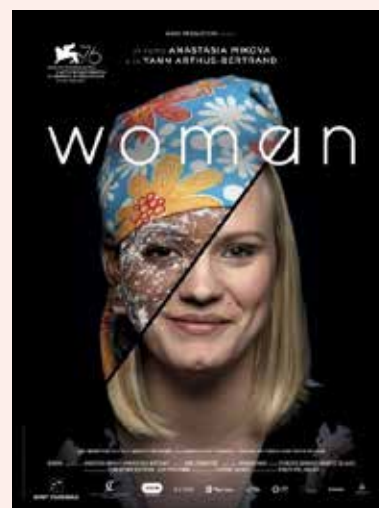
PODFUK ZA VŠECHNY PRACHY

Robert De Niro, Morgan Freeman a Tommy Lee Jones jako hlavní hvězdy utáhnou celovečerní film úplně sami a mnohokrát v historii to prokázali. V této komedii se zkrachovalý filmový producent Robert De Niro pokouší „nešťastnými náhodami“ v průběhu natáčení připravit o život slavnou hvězdu Tommy Lee Jonese, shrábnout tučnou pojistku a udobřit si mafiánského bossa Morgana Freemana.

ŽENA

Výjimečný projekt Anastasie Mikové a Yanna Arthus-Bertranda, věhlasného fotografa a režiséra vizuálně ohromujících dokumentů Home, Planeta Oceán, Země krásná neznámá nebo Člověk, Vám dovolí nahlédnout do nitra více než 2000 žen ze všech koutů světa a snad ho i mužům pomůže pochopit.

MATKY

Hereckými hvězdami obsazená česká komedie o tom, jaké to opravdu je být v dnešní době mámou malých dětí a k tomu současně ženou, partnerkou a kamarádkou. Zkrátka, jak být matkou a nezbláznit se z toho.

 Aktuální program
 najdete na webu kina: www.kino99.cz

Vzhledem k současné situaci mohou nastat v programu změny, sledujte, prosím, naše internetové stránky www.msd-kolin.cz.

PŘEDPRODEJ VSTUPENEK

PO – PÁ 8–16 hodin

tel: 731 478 419

e-mail: msd.kolin@volny.cz

web: www.msd-kolin.cz

NORSKO OD A DO Z, BESEDA VÁCLAV BACOVSKÝ

2. 11., čtvrtek, 18 h

Vstupné: 90 Kč

Sezení na židlích – volný zasedací pořádek

VLADIMÍR MIŠÍK & ETC...

11. 11., středa, 20 h

Ikona tuzemského bigbitu vydala v minulém roce novou desku nazvanou Jednou tě potkám a ta se setkala s ohromným úspěchem jak u posluchačů, tak u odborné kritiky a byla nominovaná na několik výročních cen. Vladimír Mišík ji sice natočil s mladými spoluhráči, pořád ale koncertuje s osvědčenou kapelou Etc..., na koncertu tak zazní jak osvědčené a léty prověřené pecky, tak i několik novinek. V roli hosta se představí Jamie Marshall s kapelou AABand. Vstupné: 350 Kč (předprodej), 400 Kč (v den konání). Koncert k stání i k sezení.

MŮŽEM I S MUŽEM

12. 11., čtvrtek, 20 h

Téměř přesně před dvěma lety toto představení beznadějně vyprodalo nejen sál, ale i balkon MSD. Herecký koncert Kateřiny Kairy Hrachovcové, Vandy Hybnerové, Jitky Sedláčkové a Dáši Zázvurkové, v němž se sejdou čtyři ženy na oslavě narozenin, baví pořád. Vstupné: 390 Kč

KAREL KAHOVEC & ORIGINAL VINTAGE BAND (The Beatles Revival)

19. 11., čtvrtek, 19 h

Legenda českého bigbitu Karel Kahovec se v novém exkluzivním a originálním kon-

certním projektu spojil s jednou z nejlepších světových revivalových kapel The Beatles Revival. Ve více jak dvouhodinovém koncertu zazní nejdříve pětáctičetiminutový blok největších pecek The Beatles Revival, na ně naváže stejně dlouhý blok hitů Karla Kahovce. Krásný, nostalgický, ale přitom kvalitní hudební návrat do zlaté éry rokenrolu. Vstupné: 390 Kč, 350 Kč, 300 Kč, 270 Kč, 250 Kč (dle místa). Sezení na číslováných židlích.

JANA KRATOCHVÍLOVÁ & ILLUMINATI.CA

21. 11., sobota, 20 h

Přeložený koncert, vstupenky platí

TRAVESTI SHOW TECHTLE MECHTLE & KOČKY, NEMOCNICE NA POKRAJI ZKÁZY

22. 11., neděle, 19 h

Přeložený koncert, vstupenky platí

O SNĚHURCE A SEDMI TRPASLÍČÍCH

25. 11., čtvrtek, 9.30 h

Pro MŠ, ZŠ, případně rodiče s dětmi

Na konci února se protagonista Divadla KK Kamil Koula společně s herečkou Terezou Slánskou představili dětem z kolínských mateřských a základních škol v pohádce O pejskovi a kočičce a sklídili velký úspěch u dětí i jejich pedagogů. Proto přijíždí znovu, aby

předvedli další hru ze svého repertoáru, a to O Sněhurce a sedmi trpaslících.

Vstupné: 50 Kč

VÍTKOVO KVARTETO – VETERÁNI STUDENÉ VÁLKY

28. 11., sobota, 20 h

Přeložený koncert, vstupenky platí

KRUH PŘÁTEL HUDBY

Vstupné 100 Kč, pro děti, studenty a na permanentku KPH je vstupné zdarma.

21. VZPOMÍNKOVÝ KONCERT

3. 11., úterý, 19 h, MSD

ORCHESTR ATLANTIS A SÓLISTÉ

Tradiční koncert na památku odsunutých kolínských Židů v režii dirigenta orchestru Atlantis Vítězslava Podrazilá a sólistů Roberta Hegera (flétna) a Ladislava Kozderky (trubka.)

ROMAN PATOČKA – housle

SILVIE JEŽKOVÁ – klavír

24. 11., úterý, 19 h

Roman Patočka patří mezi výjimečné osobnosti současné generace sólových houslistů. Po absolvování pražské konzervatoře a HAMU pokračoval na zahraničních hudebních institucích. Je vítězem soutěže Pražského jara a další řady světových klání. Vystupuje jako sólista s renomovanými orchestry v ČR, ale i v zahraničí. Je členem Eben tria.

KRISTINA VOCETKOVÁ – violoncello,

MICHAELA ŘEŘICHOVÁ – klavír

26. 11., čtvrtek, 19 h

Přeložený koncert, vstupenky platí

Futurum
Kolín. Vše na dosah

MŮJKOLÍN
SPOLKOVNOSTI

CHOCOLAND
HLAVNÍ PARTNER SOUTĚŽE

PROJEKT
ZA PODPORY MĚSTA kolín

JK
Městská knihovna Kolín

kino99.cz
DOLBY ATMOS

SOUTĚŽ O NEJKRÁSNEJŠÍ VÁNOČNÍ VÝTVARNOU PRÁCI

TÉMA - BETLÉMY

- A) Výkres, formát A1, libovolná technika, individuální či skupinová práce
B) Trojrozměrný objekt - klasický betlém

Kategorie:

- I. - Mateřské školy II. - 1. stupeň ZŠ nebo školní družiny

Soutěž nemá složitá pravidla, ani jen jednu cenu. Naší snahou je, aby zvítězil každý účastník. Všichni soutěžící budou vedle osmi hlavních cen (ceny Můj Kolín, hlasování diváků, KINO99, OC FUTURUM, Chocoland a.s, dortového studia Anet) odměněni i dárky od firmy CHOCOLAND a OC FUTURUM...
Ano, to je ten již pověstný balík sladkostí.

Přihlášky do soutěže zasílejte nejpozději do pátku 30. října 2020 na e-mailovou adresu: spolekmujkolin@seznam.cz

Výkup zlata a stříbra za nejlepší ceny

PLATBA IHNED V HOTOVOSTI

Zlatá Banka

VYKUPUJEME ZUBNÍ ZLATO, ZLOMKY, POŠKOZENÉ I NENOŠENÉ ŠPERKY, MINCE, PŘÍBORY, TABATĚRKY, PUDŘENKY apod.

Prodej zlata je při dnešních cenách velmi výhodný způsob znovu zhodnocení peněz.

ZDARMA

ODBORNÉ POSOUZENÍ ŠPERKŮ,
URČENÍ RYZOSTI POMOCÍ
SPEKTROMERTU

Cena zlata se odvíjí od cen na světové burze drahých kovů

Naši pobočku naleznete na adrese:
Kutnohorská 41, Kolín I – Na pěší zóně z Karlova náměstí směrem k divadlu

Otevřeno je:

Po – Pá 8:30–12:00 a 12:30–17:00

V sobotu je otevřeno pouze po předchozím ústním nebo telefonickém objednání na čísle: 374 449 073 (www.zlatainvesticni.cz)

KÁCENÍ A ŘEZ STROMŮ
STROMOLEZECKOU
TECHNIKOU,
ŘEZ ŽIVÝCH STROMŮ

TEL: 606 527 091

BAZAR

NÁBYTEK
KOMISNÍ PRODEJ - VÝKUP
vyklízení - byty, půdy, sklepy aj.
www.bazar-nabytku-kolin.cz
Žižkova 103, Kolín (za nemocnicí)

Nábytek: 721 938 402, 739 036 490
info@bazar-nabytku-kolin.cz
Vyklízení: 606 401 360
pepa1588@seznam.cz

MUDr. Renata Košvancová
soukromá gynekologická
ambulance

Ambulance přijímá nové pacienty. Poskytujeme komplexní gynekologickou péči, provádíme podrobná ultrazvuková vyšetření plodu u těhotných pacientek.

tel: 321 720 211, 731 193 330
adresa: Gynekologie Eva s.r.o., Tyršova 919, Kolín
email: info@gynekologieeva.cz
www.gynekologieeva.cz

J

Pohřební služba Jeřábek

Kmochova 15, Kolín II

www.pohrbyjerabek.cz

321 721 504, 602 123 503

oznamuje, zřízení nové pobočky

v Uhlířských Janovicích

Hasičská 521, 326 722 945

(budova úřadu práce)

Pohřební ústav Pavel KOS

602 221 511, 601 221 511

Kolín III, Žižkova 226 (naproti nemocnici)

www.pohrebnikolin.cz

online objednávky

ŽALUZIE

▣ poradenství ▣ výroba ▣ montáž ▣ servis

- ▣ ROLETKY ▣ MARKÝZY
- ▣ SÍTĚ PROTI HMYZU
- ▣ LÁTKOVÉ POSUVNÉ STĚNY
- ▣ VENKOVNÍ ROLETY A ŽALUZIE

EKOTĚS s.r.o. ☎ 606 888 525
www.ekotes.cz

denně 8.00 - 21.00 h.

KOLÍN

SERVIS A TĚSNĚNÍ OKEN

▣ poradenství ▣ rychle ▣ odborně ▣ kvalitně

- ▣ TĚSNĚNÍ VŠECH TYPŮ OKEN A DVEŘÍ
- ▣ SEŘIZOVÁNÍ OKEN VŠECH VÝROBCŮ
- ▣ VÝMĚNY SKEL ▣ SERVIS KOVÁNÍ
- ▣ PŘETĚSNĚNÍ PLASTOVÝCH OKEN A EUROOKEN

EKOTĚS s.r.o. ☎ 606 888 525
www.ekotes.cz

denně 8.00 - 21.00 h.

KOLÍN

Připravte se na další vlnu

Je dobré být připraven na jakékoli vlny, které život přinese. Náš stabilní internet na doma bez závazku pro vás teď máme za parádní cenu.

 Nordic 5G Internet	 Nová Nordic TV	 Balíček 5G Internet + TV
-200 Kč na 6 měsíců	-100 Kč na 6 měsíců	-350 Kč na 6 měsíců

Akce platí do 15. 11. 2020. www.nordictelecom.cz

Nordic telecom
Překvapivá volnost

VZPOMÍNKA NA 17. LISTOPAD 1989

**17. 11. 2020 od 16.30 hodin
na Karlově náměstí**

- Pietní akt
- Česká státní hymna – Eliška Tesařová
- Slovo starosty Michaela Kašpara a faráře Jána Halamy
- Koncert: Pavel Dobeš a Tomáš Kotrba
- Vzpomínky, setkání, zapálení svíčky